

PIENIĄŻKA
UMCS
LUBLIN
s.c.

was. 3232/4/10

WRZESIEŃ – MIESIĄCEM WARSZAWY

Oplata pocztowa uiszczona gotówką

Cena zł. 10.-

Wydano 1 dubletów
Bibl. Publ. m. st. W-wy

Samorządowiec

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW SAMORZĄDU
TERYTORIALNEGO I INSTYTUCJI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ R.P.

ROK IV

WARSZAWA, — WRZESIEŃ — PAŹDZIERNIK 1949 R.

NR 10 (42)

2 Październik — Międzynarodowy Dzień Pokoju

**Odbudowa Stolicy
łączy cały naród w zgodnym wysiłku**

11 maja 1949

Cały naród buduje swoją stolicę

W lipcu r. b. odbył się Kongres Odbudowy Warszawy, w którym uczestniczyło zgorą 2.000 delegatów — najbardziej zasłużonych działaczy SFOS.

Po przemówieniach powitalnych minister budownictwa ob. Marian Spychalski zobrazował dotychczasową działalność SFOS w skali ogólnokrajowej. Z przemówienia tego dowiedzieliśmy się, że, według stanu na d. 1.I.1948 r. działało w kraju 8.510 komitetów SFOS, które zebrały na cele odbudowy Warszawy 4.400.471.175 złotych, 80% nadwyżek zbiorczych, osiągniętych przez poszczególne Komitety Wojewódzkie Odbudowy Warszawy, idzie na odbudowę innych zniszczonych miast. Dzięki SFOS toczy się więc równolegle akcja odbudowy całego kraju. I tu również rosną wyniki: w 1947 r. SFOS przeznaczył na odbudowę kraju 97.829.846 zł, a w 1948 roku — 423.447.087 zł.

Szereg Komitetów wyróżniło się zaszczytnie w swojej ożywionej działalności. Wojewódzki Komitet w Katowicach, który pierwszy rozpoczęła akcję. Z wielu komitetów terenowych woj. Śląsko-Dąbrowskiego — szczególnie wyróżniają się: Miejski Komitet w Chorzowie, Powiatowy Komitet w Tarnowskich Górach, Powiatowe i Miejskie Komitety w Cieszynie i Bielsku oraz Gminny Komitet w Brzezinach. Wojewódzki Komitet w Krakowie przejawia ożywioną działalność propagandową. Wyróżniają się komitety terenowe woj. Krakowskiego: Komitety Powiatowe w Tarnowie, Białej Krakowskiej i w Nowym Sączu.

Na odcinku wiejskim pracuje dotychczas 4.100 komitetów gromadzkich.

Ogólna ocena akcji SFOS wypada dodatnio. Akcja stała się masowa, obejmując 6.650.000 stale świadczących.

Plan 6-letni w odbudowie Stolicy wymaga dalszego mobilizowania wysiłków i po tej linii pójść musi możliwie najbardziej wyteżona działalność wszystkich komitetów.

Witany entuzjastycznie przez zebranych przybył na Kongres Ob. Prezydent R. P. Bol. Bierut, wygłaszając przemówienie, w którym m. innymi powiedział:

„Sprawa odbudowy naszej Stolicy związana jest jak najściślej z Odbudową Polski Ludowej. Odbudowa Stolicy to najbardziej chlubne zadanie naszego pokolenia, to dzieło, które pozostawimy w spadku po sobie przyszłym pokoleniom.

„Poprzez odbudowę naszej Stolicy, jako jedną z najważniejszych części odbudowy Polski Ludowej, pozostawimy świadectwo naszych czasów, świadectwo naszych zadań, świadectwo wypełnienia naszych zobowiązań wobec Ojczyzny.“

Po wysłuchaniu sprawozdań przedstawicieli Wojewódzkich Komitetów Odbudowy Warszawy, Kongres uchwalił rezolucję, w której m. innymi czytamy:

„Stwierdzamy z głęboką dumą i radością, że Stolica Polski, miasto ukochane przez cały naród, pulsuje coraz bogatszym życiem, z wielkim rozmachem odradza się i przebudowuje, odzwierciadlając siłę żywotną naszego narodu i jego zwartość ideową wokół ustroju Polski Ludowej.

„Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy musi włączyć szeroką inicjatywę społeczną w dzieło odbudowy Zamku Królewskiego, powinien gromadzić środki i dawać inicjatywę do odbudowy zabytków naszej architektury i kultury narodowej.

„Kongres Odbudowy Warszawy stawia przed wszystkimi ogniwami organizacyjnymi SFOS zadanie usprawnienia pracy i wzmoczenia wysiłków, aby jeszcze bardziej niż dotychczas wciągnąć do akcji świadczeń na rzecz odbudowy Stolicy młodzież polską i mieszkańców wsi.

„Lud Warszawy, budujący z uporem i niezwykłą ofiarnością swoje ukochane miasto, godzien jest nie tylko uznania, ale — i podziwu i jak największej pomocy, będącej obowiązkiem całego kraju. Hasło: „Cały naród buduje swoją Stolicę“ — musi stać się własnością całego społeczeństwa polskiego.“

Warszawa. Wjazd do tunelu na Trasie W—Z.

Wizja stolicy w 1955 roku

Odbudowa stolicy w planie 6-letnim

Jesteśmy w przededniu rozpoczęcia realizacji 6-letniego narodowego planu gospodarczego, tym szeroko zakrojona została odbudowa Warszawy, jako stolicy, godnej socjalistycznego państwa.

Plan 3-letni w odbudowie Warszawy jest już prawie zakończony. Dał on naszemu stołecznemu miastu szereg odbudowanych zabytków, wiele nowych, a pięknych gmachów, dał on wreszcie dzieło, na monumentalną zakrojone skalę, jakim jest trasa W—Z, która napawą dziś dumą każdego mieszkańca Warszawy.

Co przyniesie Stolicy plan 6-letni? — Pytanie to jest dziś na ustach każdego Polaka, który kocha swój kraj i pragnąłby, aby Stolica tego kraju, po barbarzyńskich zniszczeniach hitlerowskich, przybrała jak najszybciej szatę godną swej bohaterskiej chwały.

Przede wszystkim Warszawa zyska 20 nowych fabryk. Ponadto odbudowanych, przebudowanych i rozbudowanych zostanie 15 wielkich zakładów pracy. Tak poważnie rozbudowany przemysł zwiększy wydatnie ludność Warszawy, która podniesie się w samym mieście do 750 tysięcy, a na obszarze t. zw. Warszawskiego Zespołu Miejskiego osiągnie w przybliżeniu około miliona mieszkańców.

Dla tej ludności przewiduje się budowę 120 tysięcy nowych izb mieszkalnych o ogólnej kubaturze około 12 milionów metrów sześciennych. Powstaną więc nowoczesne dzielnice mieszkaniowe na: Muranowie, Starym i Nowym Mieście, Młynowie, Kole, Zachodnim Żoliborzu, Bielanach, Słodowcu, Pradze, Mokotowie, Ochocie, Woli, Grochowie, we Włochach, Ursusie i przy Marszałkowskiej. Osiedla te wyposażone zostaną we wszystkie nowoczesne zdobycze urbanistyczne i kulturalne. Posiadać będą: żłobki, szkoły, kina, domy społeczne, ośrodki handlowe, ogródki, zieleńce i t. p. urządzenia.

Przy rozbudowie Warszawy szeroko uwzględniona zostanie odbudowa jej zabytków. Odbudowane zostaną: Zamek Królewski, Stare i Nowe Miasto oraz szereg innych zabytków przy trasie W—Z i w innych dzielnicach miasta.

Szkolnictwo również szeroko zostanie rozbudowane, zyskując: 130 nowych przedszkoli, 66 szkół podstawowych, 22 szkoły ogólnokształcące pełne i 50 szkół zawodowych. Wyższe uczelnie będą poważnie rozbudowane, a obok tego wybudowane zostaną nowe domy akademickie, zdolne pomieścić 6 tysięcy uczącej się młodzieży.

Ilość szpitali zostanie zwiększona do 10 tysięcy łóżek. Warszawa będzie w 85% skanalizowana, a wodociągi będą dostępne dla 97% ludności.

Na odcinku komunikacji miejskiej nastąpią olbrzymie usprawnienia. Rozpoczęta zostanie budowa metra, czyli szybkiej, podziemnej kolei miejskiej, a ponadto zwiększona będzie liczba środków przewozowych: tramwaje — do 550 wozów, trolleybusów — do 300 wozów. Uzupełnieniem tego będzie całkowicie zelektryfikowana podmiejska sieć kolei państwowej, przy czym Warszawa otrzyma 3 dworce kolejowe: zachodni i wschodni — przebudowane i nowy centralny na linii średnicowej.

Uporządkowane i zabudowane zostanie śródmieście Warszawy. Przy ul. Marszałkowskiej powstanie nowy plac szerokości 120 m. i długości przeszło kilometra. Zostaną tu wzniesione: gmach kultury, centrale związków zawodowych, gmach Biblioteki Narodowej, wielkie hotele, szereg central życia gospodarczego i inne monumentalne budowle. Wybudowany również będzie Ratusz stołeczny na Placu Teatralnym i terenach dawnego Banku Polskiego.

Potrzeby kulturalne, rozrywkowe, w zakresie turystyki i wychowania fizycznego również szeroko w planie 6-letnim zostały uwzględnione. Odbudowane będą gmachy: Teatru Wielkiego i Filharmonii Warszawskiej, a ponadto wybudowane zostaną: dwa nowe teatry dla młodzieży i dzieci, 2 nowe kina centralne, 12 kin dzielnicowych, nowa wytwórnia filmowa, gmach „Polskiego Radia“ oraz zapoczątkowana będzie budowa osiedlowych domów kultury i osiedlowych domów społecznych. Rozwój turystyki zapewni budowa odpowiednich hoteli miejskich o charakterze turystycznym, a potrzeby sportowe zaspokoją: boiska szkolne, przystanie sportowe nad Wisłą, Domu Sportu i Hala Sportowa przy ul. Prostej i Żelaznej. Rozpoczęte również zostaną przygotowania do budowy Stadionu Olimpijskiego.

Dopełnieniem obrazu przyszłej Warszawy będzie omówienie zamierzonych w planie 6-letnim prac, mających na celu zazielenienie miasta. W zieleń zaopatrzone obficie zostaną wszystkie dzielnice Stolicy, a okolice podmiejskie zostaną zalesione. Prace te w granicach miasta obejmą 1.100 ha przestrzeni, a na obszarze całego Warszawskiego Zespołu Miejskiego — 19.000 ha. W wyniku tych prac norma zieleni na 1 mieszkańca Warszawy podniesie się do 30 m. kw.

Takie są zamierzenia 6-letniego narodowego planu gospodarczego w odniesieniu do odbudowy Warszawy. Zamierzenia te zakrojono na gigantyczną poprostu skalę. Wykonanie tych zamierzeń wymaga wysiłku całego narodu, który w swojej miłości do bohaterskiej Stolicy nie zna granic w poświęceniu i ofiarności.

WALKA O POKÓJ

Uchwały C. R. Z. Z. — obowiązujące wszystkich związkowców

W dniach 15—16 sierpnia b. r. odbyło się plenarne posiedzenie C. R. Z. Z. — na którym przew. Tow. Al. Zawadzki wygłosił referat: „II Światowy Kongres Zw. Zaw. i nasze zadania“.

W wykonaniu uchwał Kongresu Mediolańskiego i Kongresu Polskich Zw. Zaw. — Plenum postawiło przed związkami szereg zadań.

Każdy związkowiec musi się włączyć do ich wykonania.

Sprawa odbudowy naszego kraju — sprawa ugruntowania społecznych i gospodarczych przemian, jakie wprowadziła Polska Ludowa — wiąże się ściśle z potrzebą pokoju światowego, wiąże się z walką o pokój.

O pokój, który, w imię ciemnych knoń kapitalistycznych, starają się zachwiać podżegacze wojenni.

Na klasie robotniczej całego świata, a wraz z nią na polskiej klasie robotniczej solidarnie spoczywa obowiązek czuwania nad pokojem, przeciwstawiania się tym, co dają posłuch podszeptom propagandy wrogiej pokojowi.

Wypływa stąd obowiązek stałego i ciągłego szerzenia wśród

towarzyszy pracy — tak naturalnego i prostego do pojęcia problemu — jakim jest pokój.

Wszyscy związkowcy — poprzez aktywność w lokalnych komitetach Obrońców Pokoju — włączyć się winni w szeregi klasy pracującej całego świata do walki o pokój.

JEDNOŚĆ DZIAŁANIA

S. F. Z. Z.

Jednym z głównych elementów siły klasy pracującej „jest zastosowanie polityki jedności działania w obronie żądań, wspólnych dla wszystkich ludzi pracy“ (z uchwał Kongresu ŚFZZ w Mediolanie).

Musimy wyrobić w sobie poczucie solidarności i jedności działania z klasą robotniczą całego świata.

Musimy być silni i solidarni u siebie, by przez naszą postawę solidarną i jednolitą siłę naszych szeregów — pracować w ramach ŚFZZ.

By jednocześnie przez wielką międzynarodową moc ŚFZZ, z niej czerpać wskazania i kierunki jedności działania dla dobra ludzi pracy wszystkich ras i narodowości.

Wychodząc z tych założeń — członkowie Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej aprobują w pełni stanowisko polskiego ruchu zawodowego za-

jęte przez polską delegację na II Światowym Kongresie Zw. Zawodowych w Mediolanie.

Bowiem na gruncie pokoju światowego, a przez międzynarodową solidarność robotniczą, przez czujność klasową, przy pogłębieniu przyjaźni polsko-radzieckiej — zbliżymy się do realizacji pełnej sprawiedliwości społecznej — do szczęścia człowieka pracy u nas i na całym świecie.

BĄDŹ ŚWIADOM SWEJ ROLI W POLSCE LUDOWEJ.

Polskę Ludową, Polskę Sprawiedliwości Społecznej buduje swym trudem i wysiłkiem klasa robotnicza, a wraz z tym, wzrasta dobrobyt klasy robotniczej, który uzależniony jest całkowicie od ogólnych osiągnięć gospodarczych.

To też każdy związkowiec winien bacznie czuwać, by inni i on sam:

Wykonał zobowiązania o przedterminowym wykonaniu planu 3-letniego, na swym odcińku pracy.

A z tym łączy się:

Współzawodnictwo pracy, któ-

re winno się rozszerzać na wszystkie zakłady pracy,

Racjonalizatorstwo szczególnie w komunalnych zakładach użyteczności publicznej.

Usprawnianie, które winno mieć miejsce w administracji samorządowej na wszystkich jej szczeblach,

Wynalazczość, a z tym otaczanie opieką wynalazców i racjonalizatorów,

Narady produkcyjne, wspólne: załogi, rady zakładowej i dyrekcji,

System oszczędnościowy, planowo stosowany w każdej dziedzinie pracy, choćby w najdrobniejszym zakresie.

Tu jednocześnie jest miejsce na aktywną i wieloraką pracę rad zakładowych, pracę pełną inicjatywy oraz troski tak o człowieka pracy, jak i zakład pracy, o jakość i ilość produkcji, o bezpieczeństwo i higienę pracy.

Wpajanie w szeregi członków n/Związku świadomości, że praca w komunalnych zakładach użyteczności publicznej, to codzienna służba dla mieszkańców środowiska, to gaz, woda, elektryczność, środki komunikacyj-

ne, zakłady oczyszczania miasta — tj. wszystko to, co ułatwia życie.

Z drugiej znów strony rady zakładowe winny analizować wszystkie trudności, zachodzące w produkcji i przez wspólne narady usuwać je lub wyjaśniać.

Do pierwszych niemal obowiązków rad zakładowych należy czuwanie, by nie wkrađło się markieranctwo i symulacja, a z tym walka z absencją tj. z nieusprawiedliwionym opuszczeniem godzin i dni pracy.

A jednocześnie zabiegać rady zakładowe muszą o sprawne i należyte zapewnienie opieki i pomocy lekarskiej dla załogi.

Rady zakładowe winny czuwać nad bezpieczeństwem zakładów pracy i chronić je przed zakusami wrogów.

Wiele jest zagadnień, tak produkcyjnych, jak zakładowych, jak i pracowniczych, które winny się znajdować w zasięgu stałego zainteresowania i rozwiązywania przez sprawnie działające i świadome swych zadań rady zakładowe oraz ogniwa związkowe.

2 PAŹDZIERNIK — DNIEM MIĘDZYNARODOWEGO POKOJU

W r.b. dzień 2 października ustalony został na uroczysty Międzynarodowy Dzień Pokoju.

W dniu tym wszystkie narody miłujące pokój, klasa robotnicza całego świata — zmanifestują swoją niezłomną wolę utrzymania pokoju.

Dzień ten będzie również potępieniem zbrod-

niczych knozań podżegaczy wojennych, którzy w imię interesów kapitalizmu i wsteczniactwa, chcą sprowadzić na Europę, a może — i świat cały nową straszną w swoich skutkach, wojnę, która ponownie zniszczy, odbudowujące się kraje Europy.

Plonne są nadzieje tych, którzy w kilka zaledwie lat po zgnieceniu zaborczych Niemiec pragną naśladować hitlerowskich zbrodniarzy. Ludy pracujące całego świata od Antarktydy do Mórz Południowych, od Wschodu aż po Zachód zdecydowanie przeciwstawiają się imperialistycznym zakusom potwornych podpalaczy świata.

To też dzień 2 października będzie potężnym wyrazem woli polskiej klasy robotniczej będzie manifestacją przyjaźni i solidarności tej klasy ze Związkiem Radzieckim i państwami demokracji ludowej — wytrwałymi propagatorami i obrońcami pokoju.

Wszeczwiązkowa Konferencja Zwolenników Pokoju w Moskwie

W sali kolumnowej Domu Związków Zawodowych w Moskwie obradowała Wszeczwiązkowa Konferencja Zwolenników Pokoju. Na Konferencję przybyło tysiąc kilkuset delegatów ze wszystkich zakątków Z. S. R. R.

W wyniku trzydniowych obrad wyłoniono stały Radziecki Komitet Obrony Pokoju.

Konferencja wysłała list do Generalissimusa Stalina a następnie uchwaliła tekst orędzia do stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju, w którym m. in. czytamy:

„My ludzie radzieccy, jako konsekwentni i szczerzy zwolennicy pokoju, występowaaliśmy i nadal występować będziemy przeciwko każdemu wypadowi agresorów i podżegaczy do nowej wojny, bezlitośnie demaskując ich zamiary wobec ludzi pracy całego świata.

„Siły, broniące pokoju, są niezliczone. Podżegacze do nowej wojny nie mają i nie mogą mieć poparcia narodów. Jak mówi światły kierownik państwa radzieckiego — Stalin: „Zbyt żywe są w pamięci narodów okropności niedawnej wojny i zbyt wielkie siły społeczne broniące pokoju, aby uczniowie Churchilla w kunszcie agresji mogli je opanować i skierować na tory nowej wojny“.

Młodzież w walce o pokój i swoje prawa Festiwal i Kongres Ś.F.M.D. w Budapeszcie

W dniach 14 — 28 sierpnia rb. odbył się w Budapeszcie II-gi Światowy Festiwal Młodzieży Demokratycznej, zorganizowany przez Światową Federację Młodzieży Demokratycznej. Festiwal zgromadził 10.000 młodzieży 84 narodów z całego dosłownie świata! Delegacje reprezentowały łącznie ponad 60 milionów zorganizowanej młodzieży, skupionej pod sztandarem Ś. F. M. D.

Hasłem Festiwalu była obrona pokoju, a stanowił on istotnie potężny wyraz niezłomnej woli tego masowego zlotu młodych bojowników.

Czternaście dni Festiwalu — to nieprzerwany łańcuch serdecznych manifestacji przyjaźni i solidarności młodzieży różnych narodowości i różnych ras, to barwny przegląd osiągnięć kulturalnych, artystycznych i sportowych poszczególnych krajów.

Zakończeniem Festiwalu była wspaniała defilada i uroczysta przysięga młodzieży, złożona publicznie na Placu Bohaterów w Budapeszcie w dniu 28 sierpnia rb.

Powtarzane we wszystkich językach świata, słowa tej przysięgi, wypowiediane z młodzieńczą mocą i pełnym wiary uporem, mówią:

„My, młodzi demokraci, którzy zjechaliśmy się z całej kuli ziemskiej do Budapesztu na Światowy Festiwal Młodzieży Demokratycznej i Studentów, wyrażamy naszą wolę, nasze pragnienie szczęśliwego życia w świecie, który nigdy nie będzie znał nędzy, strachu i wojny.

„Wypowiadamy swe mocne przekonanie, że siły nasze, zjednoczone z siłami wszystkich ludów, zdolne są wywalczyć to nowe życie.

„Zanim rozstaniemy się, by wrócić do swych krajów, składamy dziś w imieniu milionów młodzieży wszystkich ras i wyznań to oto uroczyste ślubowanie:

„Przysiegamy, że będziemy walczyć o pokój aż do zwycięstwa, że sparalizujemy dążenia imperialistów do wywołania nowej wojny“.

* * *

Bezpośrednio po Festiwalu, bo już w dniu 2 września rb. rozpoczął również w Budapeszcie swoje obrady II-gi Kongres Ś. F. M. D., który postanowił: 1) wciągnąć coraz liczniejsze szeregi młodzieży do walki o pokój, 2) bronić interesów i praw młodzieży, 3) pogłębiać solidarność międzynarodową, walcząc z imperializmem i jego faszystowskimi agentami, 4) umacniać jedność i przyjaźń wśród młodzieży wszystkich ras i narodowości, 5) skierować młodzież całego świata na drogę demokracji i postępu, 6) wezwać młodzież do masowego udziału w tegorocznym Święcie Pokoju w dniu 2 października.

Nauczycielstwo świata walczy o Pokój i Demokrację

Odbyła się ostatnio w Warszawie IV Konferencja Międzynarodowej Federacji Związków Nauczycielskich, istniejąca przy Ś. F. Z. Z. W konferencji uczestniczyli delegaci 20-tu central krajowych ze wszystkich 5-ciu części świata.

Konferencja uchwaliła rezolucję, która postanawia: 1) wzmacniać międzynarodową jedność robotników, 2) udzielać skutecznego poparcia Ś. F. Z. Z. w walce o trwałą pokój, o polepszenie warunków bytu, o prawa i wolności demokratyczne, 3) dążyć do stworzenia szerokiego frontu pracowników szkolnictwa, walczącego u boku klasy robotniczej, w obronie oświaty, zagrożonej przez przygotowanie wojenne, 4) aprobować manifest i działalność Światowego Kongresu Zwolenników Pokoju i brać udział w pracach stałego Komitetu tego Kongresu, 5) wezwać i zobowiązać związki krajowe M. F. Z. N. do wzięcia udziału w pracach Narodowych Komitetów Zwolenników Pokoju, 6) aprobować i poprzeć projekt zorganizowania Światowego Dnia Pokoju w dniu 2.X., 7) propagować wzmożenie walki o zmniejszenie budżetów wojennych i zwiększenie dotacji na szkolnictwo.

Kongres Bojowników o Wolność i Demokrację

W dziesiątą rocznicę najazdu hitlerowskiego na Polskę obradował w auli Politechniki Warszawskiej Kongres Połączeniowy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

Na Kongres przybyły delegacje kombatanckie 16-tu państw z delegacją radziecką na czele.

Po dwudniowych obradach Kongres Bojowników, który m. in. omawiał sprawę obrony pokoju uchwalił manifest, w którym m. in. czytamy:

„My, bojownicy o społeczne i narodowe wyzwolenie ludu polskiego, zespalamy nasze szeregi w jeden Związek Bojowników o Wolność i Demokrację.

„Jednoczymy się, aby razem z klasą robotniczą, razem z masami ludowymi, razem z całym narodem walczyć i pracować nad utrwaleniem podstaw Niepodległości Demokracji Ludowej i Pokoju.

„Niechaj w dziesiątą rocznicę hitlerowskiej napaści na Polskę, nauki klęski wrześniowej staną się drogowskazem dla całego narodu.

O właściwe zrozumienie i realizację zadań Zw.

Streszczone dokończenie referatu, wygłoszonego na naszym III Zjeździe przez wiceprzew. CRZZ Tow. Al. Burskiego. Cz. I i II, zamieściliśmy w Nr Nr 8 i 9.

Jednym z zadań, zleconych przez Kongres, jest podjęcie inicjatywy w kierunku dalszej przebudowy i rozbudowy ustawodawstwa pracy, a w szczególności dalszego rozszerzania praw robotników fizycznych do płatnego urlopu, opracowania odrębnego statutu górniczego, oraz ustawowego powołania komisji rozjemczych w uspołecznionych zakładach pracy. Takie są i występują dziś zadania w zakresie poprawy stopy życiowej członków naszych związków, zanim wygospodarujemy dalsze środki na ten cel — zadania pełnego, prawidłowego, celowego wykorzystania łożonych przez państwo na ten cel grubych miliardów złotych, zadania sprowadzenia możliwości dalszej poprawy w ramach dotychczasowego dorobku narodowego. Główne zaś zadanie w tym zakresie — to wyłożona praca w kierunku zwiększenia dochodu narodowego, w kierunku wygospodarowania nowych środków na podniesienie stopy życiowej.

Dlatego Związki Zawodowe winny dołożyć maksymalnych wysiłków w kierunku jak najwyższego zainteresowania swoich członków zagadnieniami produkcyjnymi, gospodarczymi, administracyjnymi — zagadnieniem zwiększenia produkcji i pomnożenia usług i obniżenia ich kosztów.

Na odcinku służby zawodowej samorządowców rozwijać się powinien ruch współzawodnictwa wokół podniesienia i zwiększenia produkcji elektryczności, gazu, troski o rozbudowę parku środków przewozowych i rozbudowę linii komunikacyjnych.

Przed Związkiem Samorządowców występuje również konieczność zajęcia się sprawami i bytem robotników i pracowników, członków Związku, zatrudnionych w sektorze prywatnym. Chodzi tu o pracowników fryzjerskich, służbę domową i dozorców. Należałoby uregulować im płace i warunki pracy przez zawarcie i wprowadzenie układów zbiorowych.

Zagadnienie dozorców ma swoje podwójne znaczenie, gdyż pewna część dozorców zatrudniona jest w samorządzie, ale zdecydowana ich większość pracuje u prywatnych właścicieli domów. Problem płac i warunków pracy dla dozorców obu tych sektorów musi znaleźć właściwe rozwiązanie i Związek przystąpić musi do szczegółowego zebrania materiału i opracowania projektu układu zbiorowego. Dozorca domowy znaleźć musi właściwe zrozumienie i zdawać on musi również sprawę, że jego funkcja społeczna i zawodowa wymaga zmiany jego stosunku do pracy i do otoczenia.

Jeżeli chodzi o pracowników fryzjerskich, to trzeba skończyć jak najszybciej z dotychczasowym

stanem na tym odcinku. Związek nie może tolerować stanowiska właścicieli zakładów fryzjerskich, stanowiska uchylającego się od uregulowania warunków pracy i płacy, od zawarcia układu zbiorowego.

Zagadnienie służby domowej, to zagadnienie dużej wagi o charakterze społecznym i socjalnym. W Związku zorganizowanych jest zaledwie kilka tysięcy pracowników domowych, a u nas w Polsce jest ich zatrudnionych kilkadziesiąt tysięcy. Warunki pracy i płacy tych pracowników pozostawiają wiele do życzenia. Związek powinien zainteresować się losem, sprawami i bytem tych niezorganizowanych i zorganizowanych pracowników i rozważyć warunki uregulowania ich pracy i płacy.

Rozwijając swoją działalność kulturalno-oświatową Związek Samorządowców winien w pierwszym rzędzie rozwinąć u siebie pracę w kierunku likwidacji analfabetyzmu oraz dbać o socjalistyczną treść całokształtu akcji kulturalno-oświatowej i kłaść nacisk na ideologiczne wychowanie członków, na wychowanie ich w duchu ideologii Marksa i Lenina.

Związek Samorządowców ma szeroko rozgałęzioną sieć swych organizacji w terenie, przez którą ma możliwość oddziaływania na otoczenie. Związek może poszczycić się już obecnie dużymi osiągnięciami w łączności ze wsią. Należy te formy łączności wzbogacić, rozszerzyć, umocnić.

Szeroki jest wachlarz obowiązków, zadań i celów. Ruch Zawodowy w Polsce — to ogromna siła, licząca przeszło 3 i pół miliona członków Związku. Przez naszą jedynolitość i zwartość naszych szeregów obalone zostały wszelkie opłotki i przegrody cechowe, narodowościowe, wyznaniowe i trudności polityczne i dlatego zwycięsko kroczymy naprzód, budując nowe, lepsze i szczęśliwsze życie. Nasz ruch zawodowy, uzbrojony w zwycięski oręż ideologii Marksa i Lenina, jest ruchem postępowej klasy społecznej, której rozwój i historia przyznała rolę grabarza kapitalizmu, rolę twórcy ustroju sprawiedliwości społecznej, rolę awangardy mas pracujących do zbudowania socjalizmu.

Po raz pierwszy w dziejach polskiego ruchu zawodowego — ruch ten wniósł własny projekt ustawy o zniesieniu ograniczeń sanacyjnych, krępujących ruch zawodowy w jego działalności i gwarantujący robotnikom i pracownikom umysłowym prawo dobrowolnego zrzeszania się oraz najczynniejszego udziału w sprawowaniu władzy ludowej.

W oparciu o ustawę i nowe formy organizacyjne nowego statutu, ruch zawodowy wypracować musi nowy styl i metodę pracy, aby, jak

uczył Lenin: „utrzymać stałą łączność z masami to jest z ogromną większością robotników (a zatem i całego ludu pracującego)“, co jest najważniejszym, najbardziej podstawowym warunkiem wszelkiej bez wyjątku działalności Związków Zawodowych. Nowy Statut Zrzeszenia Związków Zawodowych jest wynikiem zwycięstwa jedności klasy robotniczej, jest wynikiem dojrzałości ruchu zawodowego do nowych zadań.

Zjazd Samorządowców w oparciu o nowy statut Zrzeszenia Związków Zawodowych ustalili nowy Statut, nową konstytucję dla Związku, która niewątpliwie ożywi i podniesie na wyższy poziom formy pracy organizacyjnej. Idąc po li-

ni, jasno nakreślonej przez Kongres Z. Z., mając drogę jasno oświetloną wielkimi ideami marksizmu-leninizmu, Związki Zawodowe, jako powszechna organizacja klasy robotniczej pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, zwycięsko zmierzają będą do zbudowania fundamentów socjalizmu w Polsce i wypełnią testament bojowników, którzy zginęli w walce o lepsze jutro proletariatu.

W zakończeniu swego przemówienia tow. Burski wznosił otrzyk na cześć PZPR i jej przewodniczącego tow. Bieruta oraz na cześć wodza międzynarodowego proletariatu tow. Stalina. Okrzyki te przyjęte zostały długo niemilknięcymi oklaskami zebranych delegatów.

Z naszego III Krajowego Zjazdu

Życzenia i depesze do naszego III Zjazdu

Z gabinetu I wiceministra Obrony Narodowej — Zjazd otrzymał pismo z życzeniami.

Delegaci podziękowali okrzykami: Niech żyje Wojsko Polskie.

Związek Pracowników Komunalnych Rumunii nadesłał depezę z życzeniami.

Depesze z życzeniami nadesłały Oddziały Związku: Piotrków Trybunalski, Kwidzyna, Gdynia, Tczew, Stargard, Gdańsk, Elbląg, Malbork, Kościerzyna Łódź oraz Dyrekcja — Rada Zakładowa i Załoga Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu.

Na III naszym Zjeździe przemawia przedstawiciel Węgier Szandor Tasznadi.

Poszczególne Okręgi i Oddziały z okazji Zjazdu złożyły okolicznościowe podarunki, artystyczne prace członków Związku.

Z KOMISJI REWIZYJNEJ — NA ZJEŹDZIE

Tow. Paszkiewicz przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej złożył sprawozdanie z całokształtu prac Komisji nad działalnością ustępującego Zarządu Głównego — zakończone wnioskiem o udzielenie absolutorium.

III Zjazd absolutorium jednogłośnie udzielił.

DLA DELEGACJI ZAGRANICZNYCH

„ALBUM WARSZAWY“ — PODARUNKIEM NA NASZYM ZJEŹDZIE

I Przewodniczący Zjazdu tow. E. Andrzejak zwracając się do zagranicznych delegatów mówi:

„Szanowni Towarzysze! W czasie ostatniej straszliwej wojny wróg faszystowski zdecydował, że całkowicie zniszczyć należy naszą stolicę. Odwieczny nasz wróg chciał ją wykreślić z mapy Europy.

Na wszystkich obradach — nie tylko na naszym Zjeździe, lecz również i tutaj stwierdziłem, czy to w referatach, czy też w dyskusji, że stale snuła się jakby serdeczna nić, która mówiła o ukochaniu — przez każdego z nas — swojej stolicy, o gotowości niesienia ofiar dla jej odbudowy.

I jeżeli o tym wspominam, to pragnę specjalnie zwrócić się do was Szanowni Towarzysze i zakomunikować, że chcemy Wam wręczyć na pamiątkę albumy, w których znajdziecie ilustracje z okresu, kiedy okupant wyszedł niszcząc nasze miasto, a jednocześnie zdjęcia, gdzie Warszawa, Stolica Polski Ludowej, a w przyszłości Polski Socjalistycznej, rośnie i będzie jeszcze piękniejsza — odbudowana pracą całego narodu.

Po czym tow. Andrzejak wszystkim zagranicznym gościom wręczył pięknie oprawione albumy Warszawy.

ZJAZDOWY PODARUNEK DELEGATÓW CZECHOSŁOWACKICH

IV Przewodniczący Zjazdu tow. H. Gajda podaje:

Prezydium Zjazdu ma do zakomunikowania miłą wiadomość. Oto Związek Zawodowy Samorządowców Czechosłowacji w dowód braterstwa i jedności przysłał cztery artystyczne wazy ze słowackimi wzorami narodowymi. Wzory te stawały się coraz rzadsze. Stworzono więc pracownię ludowej ceramiki w Modra pod Bratysławą.

Dwie z tych waz przeznaczonych są jako podarunek dla naszego Krajowego Zjazdu, a więc dla Zarządu Głównego, zaś następne dla Okręgu Stołecznego.

Sądzę, że będę wyraził serdecznych uczuć wszystkich delegatów, jeżeli złożę w imieniu całego Zjazdu najserdeczniejsze podziękowania i stwierdzenie, że w podarunku tym widzimy wyraz jedności interesów i wiecznego braterstwa.

Tow. Resa Roustá sekr. gen. Rady Centr. Z. Z. Iranu — oraz członek SFZZ — przemawia na naszym III Zjeździe:

W imieniu robotników i mas pracujących Iranu, znajdujących się pod jarzmem anglo-amerykańskiego imperializmu, przekazuję Wam i masom pracującym Polski gorące pozdrowienia.

W czasie drugiej wojny światowej naród irański zdołał przywrócić w kraju utraconą wolność, stworzył partię i postępowe związki zawodowe.

W maju 1944 r. w Iranie została utworzona Zjednoczona Rada Związków Zawodowych robotników i mas pracujących Iranu, w skład której weszły cztery istniejące Związki Zawodowe.

Związki Zawodowe zdołały przeprowadzić ustawę o ubezpieczeniu społecznym, o skróceniu dnia roboczego z 10 — 11 godzin do 8 godzin, podwyższenia płacy, uzyskania dni odpoczynku, urlopy itd.

Po wojnie angielscy imperialiści wraz z amerykańskimi zabrali narodowi wszelkie prawa. W celu przekształcenia Iranu w swoją kolonię i bazę wojenną dla walk ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, a także celem zdławienia ruchu wolnościowego narodów Azji i dla zabezpieczenia swoich interesów ekonomicznych, a zwłaszcza dla zdobycia źródeł naftowych, znowu ustanowili reżim dyktatorski w Iranie.

W celu zdławienia swobód demokratycznych i ruchu związkowego imperialiści anglo-amerykańscy zorganizowali fikcyjny zamach na króla w lutym roku bieżącego. W wyniku tego tysiące najlepszych synów narodu irańskiego zostało wtrąconych do więzień, a związki i partie narodowe zostały wyjęte spod prawa. Ośmiu znanych przywódców ruchu robotniczego, w tej liczbie i ja — sekretarz generalny Rady Centralnej Związków Zawodowych Iranu — zostało zaocznie skazanych na karę śmierci.

Obecnie w Iranie wzmaga się bezrobocie, ponieważ nasz młody przemysł jest likwidowany. Naród cierpi nędzę. Anglo-amerykańscy podżegacze nowej wojny i prowodyrzy Wall - Strett zamiast pracy, chleba, oświaty, ochrony zdrowia i swobody, dają nam armaty, tanki, samoloty, doradców, więzienia i śmierć.

Klasa robotnicza musi być czujna, aby zdrajcy nie zdołali przeniknąć w jej szeregi.

Okrzyki: Niech żyje bohaterska klasa Iranu.

Niech żyje Polska klasa robotnicza, niech żyje przyjaźń wszystkich narodów świata, precz z anglo-amerykańskimi podżegaczami wojennymi.

Zamknięcie Zjazdowej Wystawy Samorządowców

Wystawa Kongresowa ilustrująca dorobek kulturalno - oświatowy naszego Związku uroczystie została zamknięta. Całość wystawy obejmowała obrazy amatorów plastyków, robótki kobiece, fotografie, gazetki ścienna oraz modele różnych urządzeń i maszyn, wykonane przez członków Związku.

Zarząd Główny, oceniając coraz wyższe osiągnięcia członków Związku na polu artystycznym, zachęcił ich do dalszych wysiłków, wyznaczając nagrody dla 12 wyróżnionych plastyków oraz zakupił 8 obrazów do biura Zarządu Głównego.

Nagrody otrzymali: Chrzanowski Henryk — Warszawa, Szymański Bolesław — Warszawa, Przybyśzewski Stanisław — Warszawa, Kączkowski Janusz — W-wa, Ostachiewicz Czesław — Warszawa, Czampe Karol — Warszawa, Stachowicz Wiktor — Warszawa, Szadkowski H. — Warszawa, Kubiczek Mieczysław — Kraków, Olczyk Teofil — Gdańsk, Geisner R. — Katowice i Marcinkiewicz Mieczysław — Rzeszów.

Zostały zakupione prace: Czamego K. — Warszawa, Kolankiewicza St. — Warszawa, Chrzanowskiego H. — Warszawa, Ostachiewicza Cz. — Warszawa,

Stachowicza W. — Warszawa, Gatza H. — Bydgoszcz, Grzędzielskiego Cz. — Gdańsk i Charabina St. — Łódź.

W dziale robót kobiecych nagrodzone zostały pomysłowe i artystyczne wyroby trykotowe, hafty, ceramika, projekty firanek i zabawki.

Nagrody otrzymały: Matysiakówna — Warszawa, Kowalska Ir. — Warszawa, Chwastniewska Iręna — Warszawa, Marynowicz — Warszawa, Zalewska — W-wa, Harasimowicz — Warszawa, Florczykiewicz — Warszawa i Lapińska — Warszawa.

Nagrody C. R. Z. Z. dla plastyków amatorów

Na wniosek Komisji Artystycznej I Ogólnopolskiej Wystawy Plastyków - Amatorów, zorganizowanej z okazji II Kongresu Związków Zawodowych 25 wystawców zostało wyróżnionych nagrodami po 20.000 zł, pochodzącymi z sum C. R. Z. Z. i Ministerstwa Kultury i Sztuki.

Wśród nagrodzonych znajdują się nazwiska trzech Samorządowców:

- 1) Stachowicza Wiktora — z Warszawy,
- 2) Czapki Władysława — z Krakowa,
- 3) Stempienia Henryka — z Krakowa.

ST. ST.

Realizacja zobowiązań podjętych dla uczczenia 22 Lipca

ELBLĄG

Pracownicy Z.O.M. w ramach zobowiązań 22 lipca zorganizowali świetlicę, usprawnili bibliotekę i zaoopatryli swoją sekcję sportową w sprzęt. Zaś Zarząd Nieruchomości Miejskich usunął resztki napisów niemieckich. A załoga Elektrowni oraz załoga Gazowni doprowadziła do porządku park miejski, zaś załoga Wodociągów i Kanalizacji — kilka ulic.

GDĄSK

Pracownicy Centralnych Warsztatów Elektromechanicznych oraz Bazy Transportów wykonali szereg prac ze swojego zakresu, jak i społecznego.

Zaś pracownicy gazowni m. wykonali bezpłatnie dodatkowe prace na sumę około miliona zł.

MALBORK

oczyszcza plac, zgromadził wszelki złom.

KOŚCIERZYNA

Członkowie Oddziału wzięli udział w żniwach, na obszarze 4 ha należącym do Uniwersytetu Ludowego w Bendominie, wykonując całkowicie i bezpłatnie tę pracę.

KOŁO Z.M.P. PRZY ODDZIALE GDYŃSKIM

zainicjowało wymianę zespołów artystycznych, wzięło udział w akcji żniwnej oraz postanowiło uaktywnić działalność koła.

WEJHEROWO

bierze udział w akcji żniwnej, ratując 1/2 powodu złej pogody 34 tony siana — a załoga Z.E.O.N. usuwa awarię, wynikłą z wyładowań atmosferycznych.

GDYNIA

Szeroki zasięg prac został powzięty i częściowo już wykonany przez pracowników wszystkich przedsiębiorstw miejskich i tak:

Gazownia — porządkuje place.

Wodociągi i Kanalizacja — układa przewody w dzielnicy robotniczej.

Hale Targ — szereg remontów.

ZEON — przyspieszają budowę odcinka linii napowietrznej.

Wydział Zdrowia — powiększa liczbę poradni.

Opieka Społeczna — usprawnia i rozszerza swą działalność.

Oświata — uruchamia bibliotekę dziecięcą i usprawnia działalność dotychczasowych bibliotek.

Wydział Techniczny — wykańcza przedterminowo szereg remontów.

Wydział Drogowy — brukuje ulice 22 lipca.

Ogrody i Plantacje — porządkują zieleni na terenie miasta.

M.P. Budowl. — szereg remontów.

Betoniarnia — układa nadprogramowo chodniki.

Z.O.M. — dodatkową czystość miasta.

SOPOT

W rozlicznych pracach na terenie Sopot brało udział 526 pracowników, oddając ponad 3.000 godzin bezpłatnej pracy.

KARTUZY

Wszyscy pracownicy Zarządu Miejskiego, gmin i wydziału powiatowego wzięli udział w pracach, doprowadzających do porządku ich osiedla.

WYNALAZCY I RACJONALIZATORZY

Ob. Bielewski i ob. Gwizdała — obydwaj z Podokręgu sieciowego ZEON Gdynia — dla uczczenia 22 lipca wykonali według własnych pomysłów ulepszenia — upraszczające prace i dziesięciokrotnie zwiększające produkcję.

Z PRAC ODDZIAŁÓW —

OKRĘGU ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

Z raportów leżących przed nami — czytamy wykonanie zobowiązań 1-majowych, Kongresu Związków Zawodowych z racji naszego Zjazdu i zobowiązań 22 lipca.

Nie sposób jest przytoczyć, należałoby wydać oddzielną broszurę.

Wykonane prace dotyczą wszystkich dziedzin życia publicznego — a podejmowane jednocześnie uchwały świadczą o świadomości klasowej, o potrzebie pokoju, o potrzebie wzmocnienia pracy związkowej oraz solidaryzujące się z opinią ludzi pracy i stanowiskiem Rządu w sprawie antypolskich wystąpień papieża.

W pracach tych przodują oddziały:

Gliwice, Bytom, Janów, Katowice.

Załogi elektrowni: Chorzów, Miechowice, Bielsko, Będzin, Szombierki.

Katowickie Zakłady Wodociągowe wykonały przedterminowo zobowiązania.

W ramach Czynu Święta Wyzwolenia Miejskie Zakłady Wodociągów i Kanalizacji wykonały przed-

Delegaci radzieccy na nasz III Zjazd (jeden z nich pracownik tramwajów) obecni byli na wielkim zebraniu pracowników warszawskich MZK.

terminowo roboty wartości 2.935.000 zł na które składają się:

Założenie nowego wodociągu i nowych przewodów kanalizacyjnych.

Wydział Drogowy ułożył nawierzchnię.

Wymienienie starych przewodów wodociągowych na nowe.

Zainstalowanie nowego oświetlenia elektrycznego.

Przeprowadzenie remontu Łaźni Miejskiej.

Wykonanie wspomnianych robót odbyło się w ramach akcji współzawodnictwa.

W pracach tych wyróżnili się: Szrajer Wilhelm, Spryngacz Jan, Sok Artur, Brzezina Oswald, Mnich Ryszard, Kania Jerzy i Breguła Jan.

NAJWIĘCEJ ZAOSZCZĘDZILI SAMORZĄDOWCY ŚLĄSKY

Jak wynika z wygłoszonych sprawozdań planowa gospodarka oszczędnościowa samorządów śląskich przyniesie w rb. ogółem 20 proc. sumy, zaoszczędzonej przez samorzady całego państwa.

Zobowiązania pracowników Gazowni Wrocławskiej i wezwanie pracowników Gazowni Warszawskiej

W pięknie wykonanym meldunku dosłownie czytamy:

W związku z referatem Tow. Zawadzkiego Przewodn. C. R. Z. Z. — o zajęciu stanowiska przez całą klasę robotniczą w sprawie „ekskomuniki“ Robotnicy Gazowni Wrocławskiej, aby zadokumentować czynem stanowisko swoje, by wykazać, że nie pozwolą rozbić się na dwa obozy: wierzących i niewierzących, które miało na celu niedopuszczenie do wykonania planu trzech letniego i zahamowanie w ten sposób odbudowy Warszawy:

— postanowiliśmy na Ogólnym Zebraniu ufundować 50 lamp gazowych, zmontować je i oświetlić jedną z dzielnic robotniczych m. st. Warszawy.

Jednocześnie wzywamy pracowników Gazowni Warszawskiej do przygotowania instalacji ziemnej w celu zmontowania w/wym. lamp.

Niech ten wspólny nasz czyn będzie odpowiedzią dla wrogów Polski Ludowej.

Niech żyje Polska Ludowa!

Uruchomienie odbudowanego Zakładu Filtrów Pośpiesznych w Warszawie

W lipcu br. odbyło się uroczyste otwarcie Zakładu Filtrów Pośpiesznych, odbudowanego po zniszczeniach wojennych przez załogę Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy.

Zniszczone przez Niemców maszyny, urządzenia oraz pompy tego najnowocześniejszego w Europie zakładu, zostały wykonane całkowicie w kraju.

Dzięki uruchomieniu Filtrów Pośpiesznych miasto Warszawa może otrzymywać 180.000 m sześć. wody na dobę (180.000.000 litrów) w miejsce dotychczasowych 100.000 m sześć.

Na Stacji Filtrów znajduje się laboratorium, w którym są dokonywane próby wody zarówno niefiltrowanej jak i filtrowanej na wykrycie bakterii.

Aktu otwarcia dokonał Tow. Minister Wolski w obecności prezydenta miasta St. Tolwińskiego, wiceprez. St. Benigera, naczelnika Z. Strzemżalskiego, przew. Zarz. Gł. Zw. Jarosza, wiceprz. Ryfki, dyrektora Wod. i Kanal. St. Wojnarowicza oraz załogi Stacji Filtrów, która dokończyła dzieła odbudowy tego tak potrzebnego Warszawie zakładu na pół roku przed terminem

W czasie uroczystości Minister Wolski odznaczył zasłużonych przodowników pracy, zarówno w pośród personelu wykonawczego jak i kierowniczego, złotymi, srebrnymi i brązowymi odznakami „Odbudowy Stolicy“.

T.

**CAŁY NARÓD
ODBUDOWUJE STOLICĘ**

Wyjaśnienia do poszczególnych postanowień zbiorowego układu pracy

PRZYJMOWANIE I ZWALNIANIE PRACOWNIKÓW

W przypadku nieosiągnięcia porozumienia (§ 4, ust. 2 Układu) pomiędzy dyrekcją i radą zakładową odnośnie przyjęcia do pracy, bądź zwolnienia z pracy pracownika, spór winien być przekazany do rozstrzygnięcia zarządowi miejskiemu i zarządowi oddziału.

Gdyby i na tej drodze nie osiągnięto porozumienia, należy odnieść się (tak, jak w przypadkach innych sporów) do komisji pojednawczo-rozjemczej przy obwodowym inspektorze pracy, zgodnie z art. 32 dekretu o utworzeniu rad zakładowych.

Od decyzji tej komisji służy prawo odwołania do komisji przy okręgowym inspektorze pracy.

Układ wyraźnie zastrzega (§ 5), że pracownika, będącego członkiem rady zakładowej lub zarządu Związku, czy też specjalnie oddelegowanego przez Związek do pełnienia zadań państwowych lub społecznych można zwolnić tylko z ważnych przyczyn, lub z winy pracownika i to po uprzednim uzyskaniu na to zgody nadrzędnego zarządu Związku, t. zn., jeżeli pracownik jest członkiem rady zakładowej, wymagana jest na zwolnienie zgoda zarządu oddziału, jeżeli jest członkiem zarządu oddziału, konieczna jest zgoda zarządu okręgu i t. d.

Bez ważnej przyczyny lub bez winy pracownika jest w ogóle niedopuszczalne zwolnienie z pracy osoby, będącej członkiem zarządu Związku lub rady zakładowej.

PLACE

Układ określa jedynie (§ 7), że wypłata wynagrodzeń odbywa się z dołu: dla pracowników fizycznych przynajmniej 2 razy na miesiąc, a dla pracowników umysłowych 1 raz na miesiąc.

Terminy wypłat ustala dyrekcja w porozumieniu z radą zakładową.

Ustalone terminy winny być podane w regulaminie pracy, a następnie ściśle przestrzegane.

Celem uniknięcia częstego obliczania wynagrodzeń, mogą być wypłacane zaliczki (np. 20-każdego miesiąca), a następnie dokonana wypłata wynagrodzeń za cały miesiąc, z dołu, po potrąceniu zaliczki (np. 5-go następnego miesiąca).

REGULAMIN PRACY

Obowiązek wydania regulaminu pracy ciąży na zakładach zatrudniających ponad 20-tu robotników.

Projekt nowego lub zmienionego regulaminu pracy winien być wywieszony przez tydzień w miejscu widocznym, celem umożliwienia zgłoszenia poprawek.

Po tygodniu regulamin przesyła się do obwodowego inspektora pracy z podaniem o zatwierdzenie.

Regulamin pracy powinien zawierać:

a) oznaczenie początku i końca czasu pracy oraz przerwy w pracy we wszystkie dni w tygodniu dla mężczyzn, kobiet, dla robotników młodocianych z uwzględnieniem czasu ich nauki szkolnej, jak również dla kategorii robotników, wykonywujących czynności specjalne,

b) czas normalnego czyszczenia narzędzi, maszyn i urządzeń oraz porządkowania zakładów pracy,

c) przesuwanie zmian w zakładach o ruchu ciągłym,

d) wykaz dni świątecznych ustawowych oraz innych, stale przestrzeganych w danym zakładzie pracy,

e) czas i miejsce wypłaty wynagrodzenia,

f) przepisy ostrożności przy obchodzeniu się z ogniem, światłem i t. p., w razie braku specjalnych przepisów bezpieczeństwa,

g) rodzaje przekroczeń i wysokość kar pieniężnych za nie nakładanych,

h) takse za zgubione lub zniszczone przez robotnika książeczki obrachunkowe.

CZAS PRACY

§§ 24—27 regulują czas pracy zarówno pracowników umysłowych jak i fizycznych. 46-godzinny tydzień pracy, zapewniony układem zbiorowym, jest zdobyczą socjalną i stosowanie tych przepisów winno być ściśle przestrzegane. Ogniwa terenowe Związku, a zwłaszcza Rady Zakładowe winny przeciwdziałać w wypadkach zatrudniania pracowników w godzinach nadliczbowych bez wyraźnej konieczności. Doszło do naszej wiadomości, że niektóre dyrekcje zakładów pracy zlecają pracę w godzinach nadliczbowych w nadmiernej ilości pracownikom otrzymującym dodatki funkcyjne.

Często praca w godzinach nadliczbowych zarządzana jest bez zgody Rady Zakładowej.

Okólnik Nr. 47 wyjaśnia, że w wypadkach zatrudnienia w godzinach nadliczbowych pracownika z dodatkiem funkcyjnym na zlecenie dyrekcji z takich przyczyn jak awarie, czy konieczność utrzymania ruchu ciągłego — może być wypłacone wynagrodzenie dodatkowe za pracę w godzinach nadliczbowych.

Dla uniknięcia zatargów, Rady Zakładowe winny dopilnować, by w każdym zakładzie pracy prowadzona była kontrola godzin nadliczbowych. Godziny nadliczbowe winny być zarzą-

dzane tylko po wpisaniu ich do książki kontroli godzin nadliczbowych i po uzyskaniu aprobaty Rady Zakładowej.

Czas pracy w zakładach komunikacyjnych reguluje rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27.XII.1933 r. uzupełnione rozp. z dnia 29.IV.1947, jak następuje:

§ 1. Normy czasu pracy, ustalone w art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu zastępuje się dla pracowników tramwajów miejskich, podmiejskich i międzymiastowych przez normę równoważną, która wynosi w okresie czterotygodniowym najwyżej 184 godziny, czyli przeciętnie 46 godzin na tydzień, przy czym czas pracy poszczególnego pracownika w poszczególne dni tego okresu w żadnym przypadku nie może przekraczać $10\frac{1}{2}$ godzin na dobę.

§ 2. Normalne godziny pracy każdego pracownika ruchu winny być dokładnie ustalone przez zarząd tramwajów w ogólnym rozkładzie godzin pracy.

§ 3. Do pracowników ruchu, objętych § 1, zalicza się następujące kategorie pracowników tramwajowych: konduktorów, motorowych, kontrolerów, ekspedytorów, instruktorów, zwrotniczych, dróżników i obchodowych.

Zależnie od miejscowych warunków Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może zaliczyć do pracowników ruchu inne kategorie pracowników tramwajowych, jeżeli praca ich jest bezpośrednio związana z ruchem tramwajów.

§ 4. Praca pracowników, wymienionych w § 3, może odbywać się bez przerwy, przewidzianej w art. 17 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu, jednakże każdy pracownik powinien otrzymać w tym wypadku możliwość spożycia posiłku podczas godzin pracy.

Czas pracy woźniców i stajennych można stosować zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13.XII.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103 z 1934 r., poz. 805):

Czas pracy tej kategorii pracowników nie może przekraczać 10 godzin na dobę i 598 godzin w okresie 13 tygodni, a więc przeciętnie 46 godzin tygodniowo. Pracę ponad te normy, uważa się za pracę w godzinach nadliczbowych. W zamian za pracę w niedzielę winien być pracownikowi udzielony dzień wolny w tygodniu.

Zasady wynagradzania woźniców, obowiązujące od dnia 1.VII.1949 r. podane zostały w piśmie naszym z dnia 6.VII.1949 r. Ldz. 5510/49.

UBRANIA OCHRONNE I BEPIECZEŃSTWO PRACY.

W sprawie norm przydziału ubrań ochronnych i roboczych, ustalonych załącznikiem Nr. 8 do Układu Zbiorowego Pracy, otrzymaliśmy szereg wniosków i reklamacji.

W obecnej chwili Wydział Ekonomiczny przystąpił z Ministerstwem Administracji Publicznej do rewizji tych norm. Prace w niedługim czasie powinny być zakończone, po czym ogłoszone będą uzupełnienia.

Zwracamy uwagę, że tam, gdzie bezpieczeństwo i higiena pracy tego wymagają — zakład pracy obowiązany jest dostarczyć pracownikom odpowiednich ubrań ochronnych oraz sprzętu ochronnego. Odzież taka i sprzęt stanowią własność zakładu i winny być przechowywane w zakładzie. Sprawę tę reguluje rozporządzenie Ministrów: P. i O. S., Zdrowia, Odbudowy, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 6.X.1946 r.) z późniejszymi zmianami), jak następuje:

2. Odzież ochronna.

„§ 88. Przy robotach narażających pracowników bądź na uszkodzenia, jak urazy mechaniczne, oparzenia, zatrucia, zakażenia, bądź na przemoczenie, zziębnięcie, zbytne promieniowanie ciepła, lub znaczne zabrudzenie, przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć pracownikowi osobistej odzieży ochronnej, która w zależności od rodzaju wykonywanej pracy składa się ze specjalnego ubrania, nakrycia głowy, obuwia, fartuchów, nagolenników, naramienników itp.

3. Ochrona oczu.

§ 89. Przy robotach, zagrażających uszkodzeniem oczu przez odpryski, pyły oraz szkodliwe ciecze, pary i gazy, jak również promieniowanie, oczy pracowników należy zabezpieczyć odpowiednim sprzętem ochronnym, jak: ekrany, siatki, okulary, maski lub hełmy.

4. Ochrona uszu.

§ 90. Przy robotach, zagrażających uszkodzeniem organów słuchu przez nadmierny hałas i wstrząsy, materiały żrące, gorące, trujące itp., uszy pracowników powinny być zabezpieczone odpowiednim sprzętem ochronnym.

5. Ochrona narządów oddychania.

§ 91. Przy robotach, wymagających przebywania w atmosferze zawierającej trujące, duszące, drażniące lub zakażone składniki albo znaczne ilości pyłu, pracownicy powinni być zaopatrzeni w sprzęt ochraniający narządy oddychania, jak np. maski, respiratory, aparaty tlenowe, hełmy z odprowadzeniem powietrza itp.

6. Ochrona rąk.

§ 92. Przy robotach, zagrażających uszkodzeniem skóry rąk wskutek urazów mechanicznych, oparzenia, działania czynników chemicznych, należy pracowników zaopatrzyć

w rękawice ochronne, ochraniacze palców itp., ponadto należy im w miarę potrzeby dostarczać kremów lub maści ochronnych.“

W wypadkach sporów, czy odmowy dostarczenia ubrań ochronnych lub koniecznego sprzętu ochronnego, należy natychmiast zwracać się do Obwodowego Inspektora Pracy. Musimy pamiętać, że życie i zdrowie pracownika są najcenniejszym skarbem tak dla niego samego, jak i dla celów społeczeństwa.

Odprawa pośmiertna.

Niezależnie od świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego zakład pracy obowiązany jest w razie śmierci pracownika, który przepracował co najmniej 10 lat w przedsiębiorstwie, wypłacić odprawę jego rodzinie, mającej ustawowe prawo do utrzymania i przez niego utrzymywanej.

Oprawa wynosi, zgodnie z § 42 rozporządzeń Prezydenta R.P. z dnia 10.III.1928 r.:

a) dla rodziny pracownika umysłowego:

jeżeli stosunek pracy trwał co najmniej 10 lat — 3-miesięczne, a ponad 20 lat — 6-miesięczne ostatnio pobierane wynagrodzenie,

b) dla rodziny pracownika fizycznego:

jeżeli stosunek pracy trwał co najmniej 10 lat — 2-tygodniowe, a ponad 20 lat — 4-tygodniowe ostatnio pobierane wynagrodzenie.

Odprawa należy się w całości tylko wówczas, jeżeli zmarły pracownik pozostawił małżonkę i zstępnych lub zstępnych. We wszystkich innych wypadkach odprawa wynosi połowę wyżej wyznaczonej normy.

Odprawa płatna jest po upływie miesiąca, licząc od dnia śmierci pracownika, w równych ratach miesięcznych.

PROTOKÓŁY DODATKOWE

do układów zbiorowych pracy.

Na wniosek Zarządu Głównego Główna Komisja Płac zezwoliła na utrzymanie niektórych świadczeń w przedsiębiorstwach samorządowych.

Świadczenia te wprowadzono protokółami dodatkowymi do układów zbiorowych pracy.

Stwierdziliśmy jednak, że jeszcze nie we wszystkich zakładach protokoły dodatkowe zostały wprowadzone w życie, a zaszły również wypadki, że prezydenci miast i burmistrzowie odmawiali podpisania takich protokółów.

Celem ostatecznego zakończenia podpisywania protokółów dodatkowych i usunięcia wątpliwości, co ma być w nich umieszczone, podajemy w dosłownym brzmieniu wyciągi z protokołu posiedzenia Głównej Komisji Płac, odbytego w dniu 4.II.1949 r. z udziałem przedstawicieli: Ministerstwa Administracji Publicznej, K.C.P.Z.P.R. i K.C.Z.Z.:

Urlopy.

W przedsiębiorstwach, gdzie na podstawie uchwał czy statutów lokalnych istniały wyższe normy urlopowe, utrzymać stan dotychczasowy, z tym jednak, że urlop nie może przekraczać jednego miesiąca w roku. W tych zakładach, gdzie istniał urlop po roku pracy 14 dni — zostaje on utrzymany. Pracownik sezonowy, jeżeli przepracował 1 rok — urlop ustawowy — 8 dni. Jeżeli nie przepracował całego roku — za każdy miesiąc otrzymuje 2,65% uposażenia miesięcznego.

Bilety wolnego przejazdu w zakładach komunikacyjnych.

Bilety wolnego przejazdu dla rodzin pracowników M.Z.K. pozostawia się tam, gdzie były, z tym, że otrzymują je: 1 członek rodziny i dzieci pracownika, uczęszczające do szkoły.

Gaz dla pracowników Gazowni.

W tych gazowniach, gdzie istniał dla pracowników deputat gazowy wprowadzić taryfę ulgową po 2.— zł. za m³ do wysokości 60 m³ miesięcznie.

Poza omawianymi wyżej sprawami w protokółach dodatkowych winny być umieszczone przejściowe dodatki wyrównawcze, o ile dla danego zakładu pracy zostały one ustalone przez M.A.P. w porozumieniu z Zarządem Głównym.

1) Główna Komisja Płac uchwałą z dnia 18.II.1949 r. ustaliła następujące zasady przy przyznawaniu przejściowych dodatków wyrównawczych:

1.

„Przejściowymi dodatkami wyrównawczymi mogą być objęci w poszczególnych zakładach tylko ci pracownicy, którzy byli zatrudnieni w tych zakładach przed dniem 1.I.1949 r.

2.

W protokółach dodatkowych do zbiorowych układów pracy wprowadzenia przejściowych dodatków wyrównawczych, wysokość tych dodatków winna być ustalona dla poszczególnych grup pracowników, przy czym winna być zachowana gradacja tak, by łączne uposażenie wraz z przejściowym dodatkiem wyrównawczym pracownika zakwalifikowanego do niższej grupy uposażenia, nie przekraczało łącznego uposażenia (wraz z ewentualnym przejściowym dodatkiem wyrównawczym) pracownika zakwalifikowanego do grupy bezpośrednio wyższej.

Przejęciowe dodatki wyrównawcze wprowadzone na podstawie zatwierdzonych protokółów dodatkowych do układu zbiorowego pracy obowiązywać będą do czasu ewentualnego zastoso-
wania premiowania.

Przy wprowadzaniu premii wysokość tych dodatków poddana będzie rewizji."

Zarząd Główny zabrania Zarządom Okręgów i Oddziałów uzupełniać układy zbiorowe pracy dodatkowymi postanowieniami, poza podanymi w uchwałach Głównej Komisji Płac i okólnika-
mi Ministerstwa Administracji Publicznej.

Wszystkie gniwa związkowe, a w szczególności rady zakładowe winny dopilnować, by protokoły dodatkowe były zawarte i wprowadzone w życie. W wypadkach jakichkolwiek trudności donieść natychmiast do Wydziału Ekonomicznego Zarządu Głównego.

Zarazem przypominamy Zarządom Okręgów o obowiązku nadsyłania do Wydziału Ekonomicznego odpisów zawartych protokółów dodatkowych (w-ch egzemplarzach).

Protokoły dodatkowe winny być zawierane według poniższego wzoru:

W z ó r.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Układu Zbiorowego Pracy z dnia
1948 r. dla pracowników (wymienić zakład pracy) . . . , zawarty pomiędzy (Zarządem Miejskim w), a Związkiem Zawodowym Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej R. P. . . . (Oddział, Okręg w . . . :), treści następującej:

§ 1.

Zamiast norm urlopowych podanych w § 34 Układu Zbiorowego Pracy pracownikom fizycznym, zatrudnionym w zakładzie pracy w dniu 31.XII.1949 r., będzie przysługiwać: po jednym roku nieprzerwanej pracy . . . dniowy nieprzerwany urlop wypoczynkowy."

Urlopy pracowników przyjętych do pracy po dniu 1.I.1949 r. będą ustalane w/g obowiązujących przepisów prawnych, podanych w § 34 Układu Zbiorowego Pracy.

§ 4.

(tylko dla pracowników M.Z.K.)

Bezpłatne dzienne bilety na wszystkie środki lokomocji miejskiej otrzymają:

- a) pracownicy przedsiębiorstwa,
- b) żony ślubne niepracujące, zamieszkałe razem z pracownikiem przedsiębiorstwa, oraz dzieci ślubne i nieślubne adoptowane, pasierby i sieroty, pozostające na wyłącznym utrzymaniu pracownika do 14 lat, oraz starsze — do

lat 24, o ile uczęszczają do zakładów naukowych.

§ 5.

(tylko dla pracowników Gazowni).

Pracownicy Gazowni Miejskiej korzystający z gazu otrzymywać będą gaz do wysokości 60 m³ miesięcznie po cenie 2 z. za 1 m³. Powyżej tej ilości opłacać będą taryfę normalną.

§

Niniejszy protokół dodatkowy ma moc obowiązującą od dnia 1949 r.

Podpisy przedstawicieli

Podpisy przedstawicieli

Zarządu Związku:

Zarządu Miasta:

U w a g a: Dla każdego zakładu pracy za-
wrzeć należy oddzielny protokół dodatkowy.

Za wynalazki i ulepszenia — wysokie premie.

Pomysły racjonalizatorskie naszych robotników, mistrzów, techników i inżynierów przyniosły olbrzymie oszczędności. Kwoty zaoszczędzone mogą być użyte na dalszą odbudowę Kraju i na poprawę stopy życiowej społeczeństwa.

Działacze związkowi winni inicjować we wszystkich zakładach wynalazczość i racjonalizatorstwo w usprawnieniu pracy, a racjonalizatorów i wynalazców otaczać szczególną opieką.

Za pomysły czekają wysokie nagrody w gotówce.

Nowe regulaminy premiowania wprowadzone w przedsiębiorstwach samorządowych określają wysokość nagród oraz sposób ich przyznawania.

Sposób wynagradzania za wynalazczość i ulepszenia w przedsiębiorstwach przemysłu państwowego, a więc i w energetyce — reguluje okólnik Ministra Przemysłu i Handlu Nr. 14 z dnia 21.X.1948 r. (Dz. U. M. P. i H. Nr. 24, poz. 36) oraz zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 marca 1949 r. Dz. U. M. P. i H. Nr. 7, poz. 33).

Przenoszenie ciężarów.

Zachodzą wypadki, że pracownicy zatrudnieni w transporcie, lub przy dorywczym przenoszeniu ciężarów są nadmiernie obciążeni, przez co narażeni są na choroby zawodowe jak skrzywienie kręgosłupa, ruptura itp.

Ponadto nadmierne obciążenie może spowodować nieszczęśliwe wypadki.

W myśl obowiązujących przepisów robotnik może w zasadzie dźwigać i przenosić ciężar

o wadze do 50 kg. Przekroczenie tej normy jest dozwolone jedynie ludziom dostatecznie silnym i wyspecjalizowanym w tego rodzaju pracy, jak np. tragarzom lub koźlarzom.

W żadnym jednak wypadku obciążenie ich nie może przekraczać 100 kg.

Wzbronione jest przenoszenie i przesuwanie ciężarów: młodocianym obojga płci do lat 16-tu — ponad 16 kg; młodocianym w wieku 16—18 lat — ponad 25 kg; dziewczętom w wieku 16—18 lat — ponad 15 kg.

Kobietom ponad 18 lat dozwala się manipulowanie ciężarem nieprzekraczającym 30 kg.

Jeżeli ładunek, ze względu na swoje standardowe opakowanie, waży więcej niż podane normy — należy do transportu użyć odpowiednio większej liczby pracowników.

GRATYFIKACJE JUBILEUSZOWE

Przed 1.I.1949 w wielu przedsiębiorstwach samorządowych istniały gratyfikacje jubileuszowe w gotówce lub w naturze (złote zegarki) za długoletnią służbę w tym samym zakładzie. Wysokość gratyfikacji jak i czas pracy uprawniający do tej gratyfikacji były — niemal w każdym zakładzie — inne.

Nowy Układ Zbiorowy Pracy (§ 62) wprowadza we wszystkich przedsiębiorstwach samorządowych gratyfikacje jubileuszowe w jednakowej wysokości, a mianowicie:

a) po 20 latach nieprzerwanej pracy w tym samym zakładzie w wysokości 1-miesięcznych pełnych poborów;

b) po 25 latach — 2 miesięcznych pełnych poborów;

c) po 30 latach — 3 miesięcznych pełnych poborów.

Odnosnie przyznawania gratyfikacji jubileuszowej Minister Administracji Publicznej w okólnku Nr 47 z dnia 24 maja 1949 r. dał następujące wyjaśnienia:

XII. do § 62 układu:

Przy przyznawaniu gratyfikacji jubileuszowej pracownikom, w których pracy nastąpiła przerwa w czasie okupacji, należy stosować analogicznie przepisy, obowiązujące przy udzielaniu urlopów wypoczynkowych. 1)

Repatriantom i reemigrantom, dawniej zamieszkających poza obecnymi granicami Polski, dolicza się do obecnej podstawy obliczenia czasu pracy do gratyfikacji jubileuszowej udokumentowany czas, przepra-

cowany w zakładach państwowych lub samorządowych. 2)

Jednocześnie wyjaśniam, że przeniesienie służbowe pracownika z jednego przedsiębiorstwa do drugiego na obszarze tego samego związku samorz. teryt. nie powoduje przerwy w ciągłości jego pracy.

Gratyfikacja jubileuszowe mogą być przyznawane jedynie w przypadkach, gdy okres czasu, uzasadniająca przyznanie gratyfikacji zaistniał po dniu 1 stycznia 1949 r. 3)“.

MLEKO PRZY PRACACH SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA

Układ Zbiorowy (§ 53) określa, że dla pracowników zatrudnionych przy pracach szkodliwych dla zdrowia — rodzaje prac oraz ilość mleka ustali Obwodowy Inspektor Pracy.

Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej — pismem z dnia 15 stycznia 1949 r. Nr Pb. 248/13/49, skierowanym do inspektorów pracy — uregulowały sprawę przydzielania mleka pracownikom przy pracach szkodliwych dla zdrowia, w którym m. in. podają.

Dotychczas obowiązujące pismo okóln. Nr 5/47 poleca przydzielanie mleka jako odtrutki tylko przy pracach narażających na ołowicę. Obecnie zgodnie z § 53 układów mleko należy przydzielać również przy pracach, przy których zagraża zatrucie przemysłowe, jako środka uodporniającego. Przy ustalaniu prac szkodliwych dla zdrowia należy mieć na względzie szczególnie prace, przy których pracownicy narażeni są na działanie gazów, par, pyłów itd.

Wśród gazów trujących należy uwzględnić tlenek węgla, występujący przy obsłudze pieców, gazogeneratorów, przy używaniu instalacji gazowych, gazy przy używaniu palników acetylenowych itd. Wśród par — wszelkiego rodzaju rozpuszczalniki, opary wszelkich lotnych chemikaliów itd.

Wśród pyłów — pył z popiołu, wapienny i inne pyły działające przeżerająco, pył krzemowy w gornictwie, przy obróbce kamieni, przy dmuchawkach piaskowych itd.

Prace, przy których z uwagi na ich charakter oraz warunki w jakich są wykonywane (w wysokiej temperaturze, wymagające dużego wysiłku) pracownicy nie są narażeni bezpośrednio lub pośrednio na zatrucie, nie należą do rzędu tych prac, przy których pracodawca obowiązany jest do przydzielania mleka.

Mleko powinno być przydzielane w ilości pół litra dziennie na jednego pracownika, a przy pracach szczególnie narażających na zatrucie (wysoka koncentracja gazów trujących, nadmierne zapylenie pyłem trującym lub przyżegającym) — ilość ta może być zwiększona do 1 litra.

Wszyscy Członkowie naszego Związku wezmą
czynny udział w Tygodniu Przyjaźni
Polsko-Radzieckiej

Wystawa Polskiego Przemysłu w Moskwie

W sierpniu r.b. otwarta została w Parku im. Gorkiego w Moskwie Wystawa Polskiego Przemysłu Lekkiego, połączona z retrospektywną wystawą polskiego malarstwa i rzeźby. Otwarcie wystawy, która wzbudziła żywe zainteresowanie społeczeństwa radzieckiego, jako pierwsza polska tego rodzaju impreza, obrazująca twórczy wysiłek Polski Ludowej, przekształciło się w imponującą manifestację przyjaźni polsko-radzieckiej.

Zgromadzone w pawilonach wystawowych ekspozycje polskiego przemysłu spotkały się z nader przychyl-

ną oceną prasy i społeczeństwa radzieckiego, która podziwia rezultaty naszej 5-letniej pracy.

Aby uzupełnić obraz naszych wysiłków, zgromadzono na wystawie szereg wykresów z dziedziny odbudowy kraju i rozwoju produkcji oraz liczne fotografie z odbudowy Warszawy i model trasy W—Z.

W dziale historyczno-społecznym zgromadzono fotografie i dokumenty, stwierdzające współpracę polskiego i rosyjskiego ruchu rewolucyjnego oraz serdeczne węzły braterstwa broni z ostatniej wojny.

Usprawnienie w administracji publicznej

Monitor Polski z dnia 23 sierpnia 1949 r. zawiera okólnik Nr 19 Prezesa Rady Ministrów dotyczący usprawnienia pracy w administracji publicznej — do czego, siłą rzeczy, włączyć należy administrację samorządową.

Zaznaczamy jednocześnie, że administracyjni pracownicy samorządowi, samorzutnie w poszczególnych ośrodkach do zorganizowania akcji usprawnienia pracy w administracji samorządowej już przystąpili.

Wspomniany wyżej okólnik podkreśla, że:

„Sprawnie funkcjonująca administracja państwowa jest niezbędnym czynnikiem realizacji planów ogólnopństwowych“.

„Władze centralne prowadzą od dłuższego czasu walkę z przerostami organizacyjnymi, marnotrawstwem i innymi niewłaściwościami biurokratycznymi w zakresie dysponowania pracą ludzką i zasobami materialowymi oraz w zakresie metod pracy.

W gospodarce uspołecznionej ciężar ulepszenia mechanizmu administracyjnego spada na ogół obywateli, a przede wszystkim na samych pracowników, którzy dzięki inicjatywie, energii i pomysłowości przyczynić się mogą do usprawnienia urzędów, a przez to samo do rozwoju gospodarki narodowej“.

Przytaczamy poniżej w całości załącznik do okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 19, który jest w tej kwestii regulaminem i zwracamy się do wszystkich członków Związku, pełniących funkcje w administracji samorządowej o wprowadzenie w życie zawartych tam wskazań.

Nie wątpimy, że tak, jak na wielu odcinkach życia publicznego, tak i w tym wypadku — pracownicy administracji samorządowej — nie zawiodą.

O zorganizowaniu akcji usprawniania pracy oraz o osiągnięciach prosimy nam komunikować.

REGULAMIN

komisji projektów usprawnienia administracji publicznej.

Przepisy ogólne.

1. W każdej jednostce administracyjnej (urzędzie, instytucji) powołuje się komisję projektów usprawnienia administracji publicznej.

2. W skład komisji wchodzi przewodniczący i jego zastępca oraz co najmniej dwóch stałych członków. Przewodniczącemu komisji wyznacza kierownik urzędu, zastępcę przewodniczącego oraz członków komisji wyznacza zarząd właściwego koła związku zawodowego. Jeden z członków pełni funkcje sekretarza.

3. Zadaniem komisji projektów usprawnienia administracji publicznej jest:

- zachęcanie pracowników odpowiedniego urzędu (instytucji) do opracowania projektów, mających na celu usuwanie niedomagań, niewłaściwości i marnotrawa w administracji publicznej,
- ocenianie otrzymywanych projektów z punktu widzenia praktycznej użyteczności i przedstawianie wniosków kierownikowi urzędu.

4. W Prezydium Rady Ministrów tworzy się Centralną Komisję Projektów Usprawnienia Administracji Publicznej (zwaną dalej Centralną Komisją), złożoną z:

- przewodniczącego, powołanego przez Prezesa Rady Ministrów,
- wiceprzewodniczącego, powołanego przez Centralną Radę Związków Zawodowych,
- sekretarza, wyznaczonego przez Prezesa Rady Ministrów,
- dwóch stałych członków, wyznaczonych przez Centralną Radę Związków Zawodowych.

5. Zadaniem Centralnej Komisji jest:

- koordynowanie prac prowadzonych przez komisje projektów usprawnienia administracji,
- ocena projektów otrzymanych bezpośrednio od projektodawców z pominięciem komisji (pkt. 11 i 21),
- rozpatrywanie zażeń projektodawców od postanowień komisji (pkt. 20 i 21).

6. W posiedzeniach Komisji i Centralnej Komisji mogą uczestniczyć i brać udział w głosowaniu członkowie niestali przy rozważaniu spraw z danej dziedziny administracji publicznej. Członków niestających powołuje przewodniczący po porozumieniu się z ich przełożonym służbowym.

Projekty usprawnień.

7. Każdy pracownik może zgłosić projekt zawierający konkretne dane, co i dlaczego — jego zdaniem — należałoby zmienić w celu usprawnienia pracy oraz jakie projektuje sposoby usunięcia dotychczasowych niewłaściwości. Projekt winien oświetlać wyczerpująco stan faktyczny oraz ujemne strony istniejącego stanu rzeczy.

8. Projektodawca przedstawia projekt bezpośrednio na piśmie komisji projektów usprawnienia administracji publicznej, która na żądanie jest obowiązana wydać potwierdzenie odbioru.

9. Projektodawca ma prawo żądania zachowania jego nazwiska w tajemnicy; w tym przypadku komisja nie może ujawniać osoby projektodawcy bez jego zgody.

10. Projektodawca może żądać zwrotu projektu w przypadku jego odrzucenia; żądanie to winno być uwidocznione w treści pisma przedstawiającego projekt.

11. Pracownik przedstawia projekt bezpośrednio do Centralnej Komisji, jeżeli poruszone zagadnienie dotyczy całości administracji publicznej lub poważnej jej części, a sam projekt nie ogranicza się do kwestii mającej charakter lokalny lub tylko resortowy.

12. Pracownik może według swojego uznania każdy projekt skierować bezpośrednio do komisji w urzędzie hierarchicznie wyższym lub do Centralnej Komisji.

Postępowanie z projektami.

13. Przewodniczący komisji bada każdy otrzymany projekt i zarządza jego zarejestrowanie, oznaczając kolejnym numerem. Projekty nie należące do kompetencji komisji skierowuje do właściwej komisji przy urzędzie hierarchicznie wyższym lub zwraca autorowi z podaniem przyczyn.

14. Przewodniczący przekazuje projekty do merytorycznej oceny poszczególnym członkom lub rzeczoznawcom. Ocena winna być przedstawiona na piśmie i wskazywać, czy materiał jest na tyle wartościowy, że może być przyjęty w formie proponowanej przez projektodawcę lub też w formie zmodyfikowanej.

15. Komisja, opierając się na materiale przedstawionym przez wyznaczonych do oceny członków (rzeczoznawców) uchwała, że projekt przyjmuje w formie proponowanej lub zmodyfikowanej, albo uznaje za ninadający się do praktycznego wykorzystania. Komisja może przed powzięciem uchwały przekazać projekt do uzupełniającego rozpracowania.

16. W przypadku przyjęcia projektu komisja może zakwalifikować projektodawcę do wyróżnienia w formie dyplomu uznania, premii pieniężnej lub ogłoszenia projektu w czasopiśmie. Formy wyróżnienia mogą być stosowane łącznie lub oddzielnie.

17. Komisja obowiązana jest w ciągu 30 dni od daty otrzymania projektu powziąć uchwałę, o której mowa w pkt. 15 i niezwłocznie zawiadomić o niej projektodawcę.

18. Projekty przyjęte komisja przekazuje kierownikowi urzędu, który:

- a) bądź niezwłocznie wydaje odpowiednie zarządzenie, jeżeli do jego wydania rzeczowo i miejscowo właściwy bądź
- b) niezwłocznie skierowuje materiał w drodze służbowej do właściwej władzy wraz ze swoją opinią o samym projekcie i uchwale komisji.

19. Właściwa władza rozpatruje projekt przyjęty zawiadamiając o tym komisję. Jednocześnie władza ta rozstrzyga wnioski komisji co do formy wyróżnienia projektodawcy.

20. Projektodawca może wnieść zażalenie od uchwały komisji. Zażalenie wnosi się do Centralnej Komisji za pośrednictwem komisji, która dołącza do odwołania akta sprawy i w ciągu 3 dni przesyła wprost do Centralnej Komisji w Prezydium Rady Ministrów w Warszawie (Krakowskie Przedmieście 46/49).

21. Projektodawca może wnieść zażalenie na prace komisji, jeżeli pomimo upływu terminu, określonego w pkt. 17, nie otrzymał zawiadomienia o uchwale w sprawie zgłoszonego projektu. Zażalenie wnosi się wprost do Centralnej Komisji Projektów Usprawnienia Administracji Publicznej Prezydium Rady Ministrów.

22. Uchwały komisji w sprawie projektów ujmuje się w protokoły posiedzeń, które prowadzi i przechowuje sekretarz.

23. Komisja co kwartał składa wyniki swych prac kierownikowi urzędu oraz na walnym zebraniu członków danego koła związku zawodowego.

Czynności Centralnej Komisji.

24. Postanowienia pkt. 7 — 23 mają odpowiednie zastosowanie do prac w Centralnej Komisji.

25. Komisja Centralna ma prawo kontroli prac komisji i żądania periodycznych sprawozdań.

26. Projekty, skierowane mylnie do Komisji Centralnej, gdy poruszone w nich zagadnienie nie dotyczy całości administracji publicznej lub poważnej jej części, a zwłaszcza gdy projekty dotyczą sprawy o charakterze resortowym, Komisja odstępuje właściwej komisji odnośnie ministerstwa, zawiadamiając o tym projektodawcę.

27. Przy rozpatrywaniu projektów należących do właściwości Komisji Centralnej, Komisja Centralna:

- a) może zwrócić się do właściwych ministrów i urzędów centralnych o zaopiniowanie projektu; wtedy odpowiedź ministerstwa winna nadejść w ciągu 14 dni;
- b) może zaprosić na posiedzenie delegatów zainteresowanych, ministerstw i urzędów centralnych, którzy biorą udział w obradach komisji z głosem doradczym.

S.F.O.S.

przekazuje Twój sentyment

do Warszawy

na realny czyn

Z ŻYCIA

organizacyjnego

Depesze Zarządu Głównego

Do

Centralnego Zarządu Zw. Zaw.
Robotn. i Prac. Użył. Publ. w Finlandii
Helsinki

Z głęboką uwagą śledzimy przebieg ciężkiej walki, jaką razem z innymi oddziałami fińskiej klasy robotniczej toczą robotnicy, zrzeszeni w Waszym Związku

W imieniu 260 tys. robotników i pracowników, zorganizowanych w szeregach naszego Związku, kategorycznie protestujemy przeciw stosowaniu metod zbrojnej rozprawy z walczącymi o poprawę bytu i o swoje prawa robotnikami.

Wyrażamy głębokie współczucie poranionym towarzyszom oraz rodzinom ofiar, padłych w czasie krwawej masakry w Kemi.

Potępiamy haniebne stanowisko prawicowych przywódców ze Zjednoczenia Związków Zawodowych w Finlandii, którzy usiłują złamać toczącą się walkę i jedność sił fińskiej klasy robotniczej przez groźbę wykluczenia walczących związków ze Zjednoczeniem.

Wyrażamy pełną solidarność z Waszą sprawiedliwą walką i jesteśmy przeświadczeni, że walczące Związki, jak i cała klasa robotnicza Finlandii, potrafią wywalczyć sobie lepsze warunki życiowe i pełne prawa obywatelskie, nie bacząc na terror reakcji i wysiłki rozbijaczy.

Sekretarz
(W. Łazuchiewicz)

Przewodniczący
(Al. Jaroż)
Warszawa, dnia 23.8.1949 r.

Do

Centralnego Zarządu Związku
Zawodowego Pracowników Komunalnych
Rumunii.

W związku z piątą rocznicą oswobodzenia Waszego kraju przez Armię Czerwoną przesyłamy Wam życzenia dalszych osiągnięć w realizacji planów gospodarczych i budowie podstaw socjalizmu oraz utrwalenia podstaw pokoju światowego:

Sekretarz
(W. Łazuchiewicz)

Przewodniczący
(Al. Jaroż)

O upowszechnieniu akcji odbudowy Warszawy

Wrzesień jest miesiącem „Odbudowy Warszawy”. W miesiącu tym cały naród w szlachetnej rywalizacji śpieszy ze swoją finansową pomocą odbudowującej się Stolicy i nie tylko Stolicy, ale — całemu krajowi.

Związki Zawodowe, ich członkowie, muszą iść w pierwszych szeregach tych, którzy w akcji zbórkowej zajmą przodującą pozycję, albowiem przewodniczący CRZZ — tow. Al. Zawadzki na Kongresie Odbudowy Warszawy, w imieniu wszystkich Związków Zawodowych złożył zapewnienie, że wszystkie ogniwa związkowe wezmą najliczniejszy i najżywszy udział w dalszej akcji na rzecz odbudowy Warszawy. Nie może być w kraju ani jednego zakładu pracy, urzędu, czy instytucji, gdzie nie byłoby zakładowego komitetu odbudowy stolicy.

Tak samo wypowiedział się Kongres Związków Zawodowych, odbyty w czerwcu b. r. jak również plenum CRZZ z sierpnia r. b. i III-ci Zjazd Delegatów Związku Pracowników Samorządowych.

C.R.Z.Z. w ramach akcji odbudowy Warszawy przekazała na budowę domu robotniczo-chłopskiego 10 milionów zł, a nasz Związek na ten sam cel wpłacił 500.000 zł.

Zgodnie z powyższymi uchwałami, zapewnieniami i wypowiedziami, Zarząd Główny naszego Związku zwraca się z gorącym apelem do wszystkich Związkowców o pełną realizację akcji pomocy odbudowującej się Warszawie.

Pracownicy samorządowi nie tylko sami będą wzorem ofiarności, ale z racji swego stanowiska zajmą się organizacją zakładowych i gminnych komitetów Odbudowy Warszawy, zajmą w jak najszerszym zakresie rekrutacją stale świadczących na ten ze wszech miar godny poparcia cel, albowiem tegorocznym hasłem miesiąca Warszawy jest upowszechnienie akcji zbórkowej.

W ciągu więc września zmobilizujemy szeregi naszych związkowców, zmobilizujemy gminy wiejskie oraz ludność osiedli, miasteczek i miast do ofiarności na ten szlachetny, głęboko uzasadniony cel jakim jest odbudowa bohaterkiej Stolicy Polski Ludowej, Stolicy naszego socjalistycznego państwa.

Okręgi i Oddziały w pracy

CZĘSTOCHOWA W PRACY KULTURALNO-OSWIATOWEJ

zorganizowała wieczór poświęcony Mickiewiczowi, a następnie Puszkiniowi.

WYCIECZKI ZESPOŁOWE

W ramach akcji socjalnej organizowane są niedzielne wycieczki wypoczynkowe. W wycieczkach biorą udział pracownicy i ich rodziny. W kwestiach wycieczek należy się zwracać do referentów socjalnych Oddziałów — ci zaś do Okręgowych Komisji Akcji Socjalnej przy ORZZ.

Niezależnie od tego mamy do zanotowania wycieczki samorzutnie i własnym wysiłkiem organizowane np.

Referat kobiecy przy Oddziale Radom zorganizował wycieczkę do Warszawy w składzie 50 kobiet i 20 mężczyzn.

Oddział Chojnice dał możność wytechnienia pracownikom nad jeziorem Charzykowskim.

Olkuski zaś Oddział udostępnił swym członkom zwiedzenie poznańskiego.

ZARZĄD OKRĘGU WROCŁAW — ODSLANIA SZTANDAR

Dzień 22 lipca wybrany został na uroczystości odsłonięcia sztandaru Okręgu.

W uroczystości wzięli udział m. innymi przodownicy pracy przedsiębiorstw miejskich Warszawy, delegowani przez Zarząd Główny, a to tow. tow.: Godlewski, Lis i Zalewski.

Po okolicznościowych przemówieniach licznie zebranych przedstawiceli wszystkich komórek społecznych Wrocławia i delegatów innych Okręgów — przy dźwiękach Międzynarodówki i hymnu narodowego — wręczony został sztandar chorążemu tow. Ofockiemu.

GM. RADA NARODOWA — NA ODBUDOWĘ WARSZAWY

Gm. Rada Narodowa w Styków - Starachowice przekazała diety za kilka swych posiedzeń na rzecz odbudowy Warszawy.

PRACOWNICY m. PRUDNIKA W SYSTEMIE „O”

zobowiązali się do wykonania wielu prac w poszczególnych zakładach użyteczności publicznej — oraz w ramach oszczędnościowych budżetu miejskiego — zaoszczędzić ponad 5 milionów złotych.

KONIN

Jeden z najkarniejszych oddziałów Okręgu Poznańskiego wybija się wszechstronną pracą związkową i dużą świadomością klasową.

ZJAZD DELEGATÓW OKRĘGU POMORSKIEGO W BYDGOSZCZY

Z całą świadomością wypowiada się za potrzebą pokoju dla ludzi pracy całego świata i z całą szczerością przyłącza się do wielkiego protestu przeciw podżegaczom wojennym. Zjazd jest przeświadczony, że polityka pokojowa Polski i narodów demokracji ludowej z Z.S.R.R. na czele uchroni ludzkość od nieszczęścia wojny i jej następstw.

Naród polski zbyt dotkliwie odczuł ostatnią wojnę i gorąco pragnie w pokojowej pracy odbudować swój kraj i zabliznić rany.

O SOJUSZ ROBOTNICZO - CHŁOPSKI

W dążeniu do ściślejszej współpracy między miastem i wsią, między robotnikiem i chłopem dla uzgodnienia wspólnych wysiłków dla dobra całej Polski Ludowej — Zjazd delegatów Okręgu w Bydgoszczy postanawia, że wszystkie komórki związkowe Okręgu nawiążą czynną współpracę z mało i średniorolnymi chłopami, zaopiekują się wiejskimi ośrodkami maszynowymi i spowodują wymianę kulturalno - oświatową.

DAR ZWIĄZKU DLA PRZODOWNIKA PRACY TRASY W — Z

Wystawiony i wyróżniony obraz na Wystawie amatorów związkowców, praca W. Stachowicza — przekazany został przez Zarząd Główny — w dn. 22 lipca przodownikowi trasy W — Z.

Z LUBELSKIEJ AKCJI SOCJALNEJ

W Kazimierzu n/Wisłą skończyły się dwa turnusy kolonii letnich dzieci samorządowców, na który wyjechało 160 dziewcząt i 180 chłopców.

Co niedzielę grupy pracowników wyjeżdżają z rodzinami do Kazimierza n/Wisłą.

KASA ZAPOMOGOWO-POŻYCZKOWA PRZY ODDZIALE LUBELSKIM

w pierwszym półroczu roku bież. udzieliła 173 członkom zapomóg na kwotę 773.000 (w tym 118 tu prac. fizycznym i 55-ciu umysłowym), oraz pożyczek bezprocentowych na sumę 5.491.550 zł — 529 członkom w tym 293 fiz. i 236 umysłowym).

WYRÓZNIENIE ZA PRACĘ KULT.-OSWIATOWĄ

Za systematyczną współpracę w pierwszym półroczu z Komisją Kulturalno-Oświatową otrzymało 10 członków Rad Zakładowych i pracowników Wydziałów książkę Lucjana Rudnickiego „Stare i Nowe”. Wyróżnieni bezinteresownie prowadzili kursy początkowe nauczania, kursy języka rosyjskiego, organizowali wyjazdy w teren i brali żywy udział w pracach świetlicowych.

TOMASZOW MAZOWIECKI

Na pełnym zebraniu członków Oddziału wypowiadają się za międzynarodową solidarność sił demokratycznych.

BIELSKO

dużą wagę przywiązuje do spółdzielczości i kładzie nacisk na czujność klasową.

KIELECCZYŻNA

podjęła uchwały zdecydowanie potępiające wrogi stosunek przedstawicieli Kościoła do Polski Ludowej.

LUKÓW

Zakłady pracy pow. łukowskiego oszczędzają z budżetów br. 2.325.000 zł.

Okolicznościowo zaś Zarząd Oddziału Zw. zamiast diet — ufundował 10 paczek dla wdów i sierot po pomordowanych przez okupanta — samorządowców.

**ELEKTROWNIA WARSZAWSKA
PRZEJĘŁA OD ELEKTROWNI ŁÓDZKIEJ
SZTANDAR WSPÓLZAWODNICTWA PRACY**

Pomiędzy Elektrowniami Warszawską i Łódzką trwa od r. 1948 współzawodnictwo pracy.

Pierwsze zwycięstwo odniosła Elektrownia Warszawska, otrzymując sztandar współzawodnictwa, który na drugim etapie Elektrownia Łódzka jej odebrała. Ostatnio sztandar powrócił znów do załogi Elektrowni Warszawskiej.

Jednocześnie rozwijało się współzawodnictwo pomiędzy wytwórnią i siecią Elektrowni Warszawskiej. Obecnie rozpoczyna się współzawodnictwo pomiędzy brygadami.

Dzięki współzawodnictwu, oświetlono dodatkowo ulice w dzielnicach robotniczych, przyspieszono remonty maszyn, zaoszczędzono tysiące ton węgla. Inkasenci podnieśli ilość załatwianych rachunków.

O zwycięstwie Elektrowni Warszawskiej zadecydowali racjonalizatorzy. **Bellen, Brzozowski, Humański** i inni — 76 przodowników pracy otrzymało premie — a przewodniczący Rady Zakładowej **Karol Święcicki** odznaczony został orderem „Sztandaru Pracy“ I klasy.

30-LECIE ODDZIAŁU ZWIĄZKU WE WŁOCŁAWKU

Dnia 10 września 1949 r. Oddział n. Związku obchodzi 30-lecie swego istnienia. Rocznicę tę pragnął uczcić specjalnie, zapraszając na akademię przedstawicieli innych Związków i organizacji. Pracownikom, którzy przesłużyli w samorządzie 30, 25 i 20 lat oraz aktywistom związkowym wręczone zostały dyplomy uznania, nagrody pieniężne od 5.000 do 10.000 i podarki pamiątkowe.

Zarząd Główny z okazji tego jubileuszu przekazał ze swej strony 25.000 zł na nagrody i aparat radiowy dla świetlicy Oddziału, wraz z życzeniami dla Jubilatów.

**SETKI MILIONÓW ZŁOTYCH
WYGOSPODAROWALI TRAMWAJARZE
WROCŁAWIA**

Nie ma chyba drugiego zakładu na Dolnym Śląsku, gdzie by tak wiele zrobiono systemem gospodarczym, jak w Miejskich Zakładach Komunikacyjnych Wrocławia.

Tym oszczędnym systemem gospodarczym odbudowano ponad 130 km torów i sieci, wyremontowano 2 warsztaty, 3 zajezdnie, 9 budynków administracyjnych, 19 samochodów gospodarczych, 33 autobusy, 58 gospodarczych wozów tramwajowych, 287 wozów pasażerskich oraz przeprowadzono kapitalny remont wszystkich maszyn produkcyjnych, które zakłady komunikacyjne Wrocławia mają w tej chwili w warsztatach.

Przez wykonanie wszelkich prac systemem gospodarczym na przestrzeni kilku lat zakłady komunikacyjne zaoszczędziły miastu i państwu setki milionów złotych.

ZŁOBEK NA KÓLKACH

Wielkie uznanie zyskał sobie we Wrocławiu pracownicy zakładów komunikacyjnych urządzeniem pierwszego w Polsce żłobka na kółkach. Wóz posiada 4-piętrowe „kojce“ dla młodszych dzieci i 24 podwójne kojce dla raczkujących. Zabiera on co rano dzieci z różnych punktów miasta do dziecińca, a po południu odwozi je do pracujących matek.

Fragment urzędzeń Filtrów Warszawskich.

.....
**Każda placówka
samorządowa winna
świadczyć na SFOS**
.....

W dniu Święta Narodowego Bułgarii Zarząd Główny przesłał Bułgarskiemu Związkowi Prac. Komunalnych depesę z życzeniami.

Z AKCJI SOCJALNEJ

LIST INSPEKTORKI A. S. Z WIZYTACJI KOŁO
NII LETNICH

DZIECI PRACUJĄ DLA WSI

Dzieci na koloniach, organizowanych przez Akcję Socjalną, czują się dobrze. Wyglądają zdrowo, czas spędzają przeważnie na rozrywkach i zabawach, boć przecie wyjechały po to, aby wypocząć, aby nabrać sił i zdrowia na cały rok szkolnej pracy.

Takie są zasadniczo zadania punktów kolonijnych A.S., ale tu, czy ówdzie nasze sympatyczne roześmiane pociechy samorzutnie garną się do pracy, której na wsi, zwłaszcza w lecie, jest przecież tak wiele, a kontakt bezpośredni z miejscowym środowiskiem — tak miły i pociągający.

Dzieci na koloniach letnich.
Zabawa w górach.

I rzeczywiście, na wielu punktach kolonijnych A.S. kontakt ten jest żywo podtrzymywany, wywołując zadowolenie obu zainteresowanych stron: i przyjezdnych dzieci i miejscowego chłopskiego środowiska. Rezultaty tego kontaktu obu stronom przynoszą korzyści — ludność wsi zapoznaje się z warunkami życia mieszkańców miast, zapoznaje się z życiem robotnika, a dzieci z miast uczą się cenić wieś, cenić jej pracę, no bo na żywym przykładzie widzą wysiłki tej wsi, których celem jest zapewnienie miastom wyżywienia. No i jeszcze jedno — kontakt dzieci miejskich i wiejskich. Tu już w 100% realizuje się sojusz robotniczo - chłopski, albowiem kontakt ten nacechowany dużą wzajemną serdecznością tworzy najtrwalsze dla tego sojuszu podstawy.

Przy posiłku.

O przykłady nie trudno. 22-go lipca rb., a więc w dniu narodowego święta, dzieci z punktów kolonijnych A.S. własnymi przeważnie siłami urządziły obchody i uroczystości dla całej okolicy, zapraszając na nie miejscową ludność iariatwę wiejską. Zakończone zabawami, obchody pozostawiły bardzo miłe wspomnienia.

Są również przykłady rzetelnej, pożytecznej pracy dla wsi dzieci kolonijnych. Np. kolonia w Wzdole naprawiła miejscową drogę, a dzieci z punktu kolonijnego „Aleksandrówka“ w Muszynie pomagały miejscowej ludności przy żniwach, wiążąc snopki zętego zboża.

W tej samej „Aleksandrówce“ — higienista punktu kolonijnego ma wielu pacjentów spośród miejscowej ludności, którym bezpłatnie udziela porad.

Węzły współzycia dzieci miejskich ze wsią zostały zadzierżgnięte.

To, obok zdrowia dzieci — drugie społeczne osiągnięcie w akcji kolonii letnich.

Wycieczka.

Walcz o Pokój!

C. R. Z. Z. OGŁASZA**KONKURS**

na najlepszy opis metody pracy przodownika, racjonalizatora lub przodującej brygady w przemyśle, budownictwie, rolnictwie, komunikacji i w innych dziedzinach życia gospodarczego powodującej wzrost wydajności, poprawę jakości lub obniżenia kosztów produkcji.

W celu:

- rozpowszechnienia metod pracy przodowników i racjonalizatorów,
 - wymiany doświadczeń pomiędzy pracownikami i racjonalizatorami w poszczególnych gałęziach przemysłu i w gospodarce narodowej,
 - jak najszerszego propagowania ruchu współzawodnictwa pracy, przodownictwa i nowatorstwa,
 - zebrania materiałów dla naukowych uogólnień.
- „Robotniczy Przegląd Gospodarczy“ organ CRZZ oraz „Przegląd Organizacji“ organ GIP i TONIK ogłaszają

Konkurs

na najlepszy opis metod pracy przodownika, racjonalizatora lub przodującej brygady.

W opracowaniu konkursowym podać należy:

- okoliczności, które skłoniły przodownika lub przodującą brygadę do szukania lepszych metod pracy niż stosowane dotychczas,
- opis wysiłków i starań, celem wprowadzenia nowej metody w życie (próby, napotykanne trudności techniczne i organizacyjne, stosunek współtowarzyszy pracy itp.),
- opis istotnych zmian dokonanych w metodzie pracy (jej cel i środki techniczne użyte dla wprowadzenia metody w życie),
- szczególony opis różnicy między dawnym i nowym sposobem (jaka jest kolejność nowych czynności, czas ich trwania i którą czynność uważać za decydującą o wynikach nowej metody),
- uzyskane wyniki, mierzone wzrostem wydajności pracy na godzinę lub dniówkę, albo podwyższeniem jakości produkcji lub obniżeniem kosztów w porównaniu z wynikami metod stosowanych dotychczas,
- wpływ nowej metody na wzrost zarobków,
- zastosowanie i rozpowszechnienie nowej metody pracy w danym zakładzie, w gałęzi przemysłu i innych zakładach,

8) jakie przedsięwziąć środki dla rozpowszechnienia ulepszonej metody pracy.

Opis powinien być zwięzły i w miarę możliwości sporządzony na maszynie.

Opis może być uzupełniony rysunkami, jeśli są one potrzebne dla lepszego przedstawienia istoty zmian w metodzie pracy.

Wyróżnione prace będą opublikowane w „Robotniczym Przeglądzie Gospodarczym“, „Przeglądzie Organizacji“ i w innych czasopismach oraz zostaną wydane w formie broszur. Autorzy opublikowanych prac otrzymają honorarium autorskie.

Sąd konkursowy przyzna nagrody za najlepsze spośród prac wyróżnionych.

Zostały zgłoszone następujące nagrody:

100.000 zł	×	3	nagrody
50.000 „	×	3	„
30.000 „	×	5	„
25.000 „	×	8	„
10.000 „	×	10	„

Przodownicy pracy, racjonalizatorzy lub przodujące zespoły, napotykać na trudności przy opracowywaniu opisu metody pracy winni się zwrócić do organizatorów konkursu. Organizatorzy konkursu udziela im wszelkiej pomocy potrzebnej do opracowania opisu metod ich pracy.

W wypadku, gdy autorem opisu nie jest przodownik, racjonalizator lub przodująca brygada, udział w nagrodach bierze zarówno autor opisu, jak i autor (autorzy) pomysłu.

W Sądzie Konkursowym wezmą udział przedstawiciele: związków zawodowych, zrzeszeń technicznych i stowarzyszeń naukowych.

Prace nadsyłać należy do dnia 1 grudnia br. w kopertach adresowanych: Redakcja „Robotniczy Przegląd Gospodarczy“ CRZZ, Warszawa ul. Kopernika 36 lub Redakcja „Przegląd Organizacji“, Warszawa; ul. Niemcewicza 9 m. 14—, Konkurs na opis metody pracy“.

Wyróżnione opisy będą przedmiotem naukowych opracowań.

Przodownicy, inżynierowie, technicy i majstrowie popularyzując konkurs, rozpowszechniając przodujące metody pracy i wzbogacając naukę doświadczeniem i osiągnięciami czołowych ludzi pracy.

Zmiany w podziale Administracji Państwa

W ślad za poprzednim komunikatem „Samorządowca“ w sprawie zmian w podziale administracyjnym Państwa podajemy w poniższym wykazie dalsze zmiany, ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr: 9, 18, 24, 28 i 40 z 1949 r., celem utrzymania w stanie aktualności wydawnictwa Związku pt. „Podział Administracyjny Rzeczypospolitej Polskiej“, wyd. 1948 r.

ZMIANY GRANIC POWIATÓW

Wylączone z powiatu gdańskiego i włączone do powiatu malborskiego, w województwie gdańskim:

miasto Nowy Staw oraz

gminy wiejskie: Kaldowo, Lśewo, Małowy Wielkie, Myszewo i Nowy Staw (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 9, poz. 54).

Wylączone z powiatu malborskiego, w województwie gdańskim i włączone do powiatu elbląskiego, w tymże województwie gminy wiejskie:

Gronowo, Zwierzno i Żurawiec (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 40, poz. 284).

II. UTWORZENIE MIAST

Gminie wiejskiej Wirek w powiecie katowickim, woj. śląskim nadano z dniem 1 stycznia 1949 r. ustrój miejski (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 18, poz. 115).

Miasto Koluszki, w powiecie brzezińskim, województwie łódzkim (powstałe jako jednostka miejska w r. 1940), otrzymało ustrój miejski z dniem 28 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 24, poz. 165).

II. UTWORZENIE NOWYCH GMIN WIEJSKICH

Żebrzyce, w powiecie wałowickim, woj. krakowskim (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 28, poz. 205).

Dęba, w powiecie tarnobrzelskim, woj. rzeszowskim i

Siedliska - Bogusz, w powiecie jasielskim, woj. rzeszowskim (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 28, poz. 208).

Drużyna „Ogniwo-Cracovia“.

Zrzeszenie Sportowe „Ogniwo“ zdobywa mistrzostwo Polski w pływaniu kobiet i mężczyzn na rok 1949.

Mistrzostwa Polski kobiet: 100 m. Dow. 1. Bemówna („Ogniwo-Wrocław“), 2. Dzikówna („Ogniwo-Bielsko“).

200 m Dow. 1. Dzikówna („Ogniwo-Bielsko“), 2. Bemówna („Ogniwo-Wrocław“).

400 m Dow. 1. Bemówna („Ogniwo-Wrocław“), 2. Dzikówna („Ogniwo-Bielsko“).

100 m. klas. 1. Bemówna („Ogniwo-Wrocław“), 2. Święcka („Ogniwo-Szczecin“).

200 m klas. 1. Dobrowolska („Ogniwo-Kraków“), 2. Proniewicz (Związkowiec).

200 m. wznak 1. Fijałkowska („Ogniwo-Warszawa“), 2. Niedziółna („Ogniwo-Bytom“).

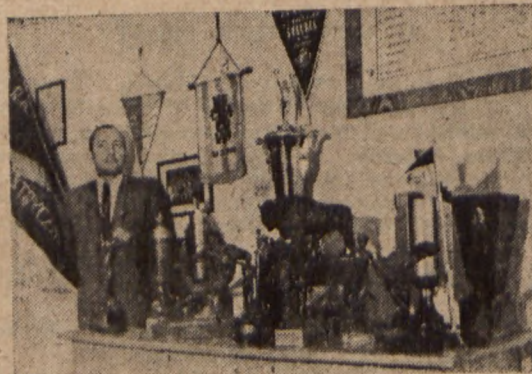
4 x 100 zm. 1. „Spójnia“ — Poznań, 2. „Ogniwo-Bielsko“, 3. „Ogniwo-Bytom“.

W ogólnej klasyfikacji zwyciężyła: 1. „Spójnia-Poznań“ — 63 p., 2. „Ogniwo-Bielsko“ — 62 p., 3. „Ogniwo-Bytom“ — 54 p., 4. „Ogniwo-Wrocław“ — 34 p., 5. „Włóknierz-Łódź“ — 24 p., 6-7. „Stal-Katowice, „Ogniwo-Kraków“ po 18 p., 8. „Stal-Gliwice“ — 17 p., 9. „Ogniwo-Warszawa“ — 16 p., 10. „Kolejarz-Brda“ — 13 p., 11-12. „Warta-Poznań, „Grom-Gdynia“ po 9 p., 13. „Ogniwo-Szczecin“ — 8 p., 14. „Związkowiec — Łódź“ — 5 p., 15. „Górnik-Zabrze“ — 2 p.

Klasyfikacja Zrzeszeń 1. „Ogniwo“ — 192 p., 2. „Spójnia“ — 63 p., 3. „Stal“ — 35 p., 4. „Włóknierz“ — 24 p., 5. „Kolejarz“ — 22 p., 6. „Związkowiec“ — 14 p., 7. „Górnik“.

Dobranowska „Ogniwo“ — Kraków bije rekord Polski na 200 m styl. klas. i zdobywa paszport do Bukaresztu.

Fijałkowska „Ogniwo“ — Warszawa uzyskała najlepszy czas po wojnie na 100 m. styl. grzbiet.

Nagrody „Ogniwa“. Obok kier. „Ogniwa“ Tow. St. Szymaniak.

SPORT

Dobranowska poprawia rekord Polski na 200 m. w czasie 3:14 i bije rekord Polski na 100 m. styl. klasycznym w czasie 1:32.

Fijałkowska ustanawia rekord Polski na 100 m. styl. motylk. w czasie 1:39.

Mistrzostwo Polski mężczyzn: 1. Jabłoński („Ogniwo — Warszawa“); 2. Kękaś („Gwardia“); 3. Godzikiewicz („Ogniwo — Bytom“).

100 m st. dowolny: 1. Procel („Stal“); 2. Ludwikowski („Ogniwo — Warszawa“); 3. Manowski (A.Z.S.).

200 m st. dowolny: 1. Ludwikowski („Ogniwo — Warszawa“); 2. Rybkowski („Stal“); 3. Gremlowski („Ogniwo — Bytom“).

400 m st. dowolny: 1. Gremlowski („Ogniwo-Bytom“); 2. Boniecki („Związkowiec — Łódź“); 3. Tedling („Związkowiec — Poznań“).

100 m st. mot.: 1. Ciechowski („Związkowiec — Poznań“); 2. Sołtysek („Stal“); 3. Dobrowolski („Związkowiec — Łódź“).

200 m st. mot.: 1. Sołtysek („Stal“); 2. Nikodemski („Włóknierz“); 3. Kukłok („Stal“).

50 m z granatem: 1. Złtny („Ogniwo — Bytom“); 2. Procel („Stal“); 3. Gadzikiewicz („Ogniwo — Bytom“).

4 x 100 st. zmiennym: 1. Stal — Katowice; 2. Związkowiec — Poznań; 3. Ogniwo — Warszawa.

4 x 200 st. dowolny: 1. Ogniwo — Bytom; 2. Ogniwo — Warszawa; 3. Związkowiec — Łódź.

Skoki: 1. Brendlich (Stal); 2. Kłoptocz (Ogniwo — Bielsko); 3. Brendler (Ogniwo — Bytom); 4. Skorupka (Ogniwo — Bytom).

1500 m st. dowolny: 1. Gremlowski (Ogniwo — Bytom); 2. Boniecki (Związkowiec — Łódź); 3. Tedling (Związkowiec — Poznań).

PUNKTACJA OGÓLNA

Klasa Mistrzowska:

1. Ogniwo — Bytom	— 102 p
2. Stal — Katowice	— 81 p
3. Ogniwo — Warszawa	— 66 p
4. Związkowiec — Poznań	— 66 p
5. Związkowiec — Łódź	— 46 p
6. Ogniwo — Bielsko	
7. Stal — Gliwice	— 17 p
8. Stal — Siemianowice	— 13 p
9. Stal — Ostrowiec	— 12 p
10. Gwardia — Kraków	— 11 p
11. Włóknierz — Łódź	— 8 p
12. A.Z.S. — Wrocław	— 7 p
13. Legia — Warszawa	— 6 p
14. Kolejarz — Gdynia	— 3 p
15. A.Z.S. — Warszawa	— 1 p
16. Ogniwo — Wrocław	— 1 p

Klasyfikacja Zrzeszeń:

1. Ogniwo	— 195 p
2. Stal	— 123 p
3. Stal	— 112 p
4. Gwardia	— 11 p
5. Włóknierz	— 8 p
6. A.Z.S.	— 8 p
7. Legia	— 6 p

i W. F.

Rekord krajowy bije Ogniwo z Bytomia w sztafecie 4 x 200 stylem dowolnym w czasie 10, 19, 4.

Gremlowski (Ogniwo — Bytom) bije rekord Polski na 1.500 m st. dowolnym.

MOTOCYKLIŚCI

Koleczek „Ogniwo — Łódź” był obok Smoczyka najlepszym reprezentantem Polski w meczu na żużlu Holandia — Polska w Amsterdamie.

GRAND PRIX POLSKI W POZNANIU

Kat. 500 cm: 1. Mieloch „Gwardia”; 2. Dąbrowski „Ogniwo — Warszawa”.

Kat. 350 cm: 1. Brun Stanisł. „Ogniwo — Warszawa”; 2. Kost C.S.R.; 3. Bębenek „Związkowiec”.

Kat. 250 cm: 1. Milewski „Unita”; 2. Wyporek „Ogniwo — Warszawa”; 3. Antkowiak „Stal”.

W LIDZE ŻUŻLOWEJ

Tabela ligi I:

1. Unia — Leszno	3 — 9 — 74
2. K.M. — Ostrów	3 — 65 — 53
3. Ogniwo — Bytom	2 — 55 — 39
4. Ogniwo — Warszawa	2 — 5 — 31
5. Unia — Grudziądz	3 — 45 — 40
6. Kolejarz — Rawicz	3 — 4 — 44
7. Ogniwo — Łódź	2 — 3 — 30
8. Budowlani — Rybnik	2 — 3 — 29
9. Związkowiec — Warszawa	1 — 15 — 14

KOLARSTWO

Z.K.S. Ogniwo — Lublin organizatorem wyścigu Lublin — Chełm — Ogniwo — Warszawa zwycięską drużynowym.

WYNIKI — TECHNICZNE

1. Rzeźnicki (Kol.); 2. Olszewski (Ogniwo — Warszawa); 3. Wójcik (Ogniwo); 4. Napierała (Ogniwo); 5. Gabrych (Włókn.); 6. Czyż (Gwardia); 7. Stolarczyk (Włókn.); 8. Świerszcz (Włókn.); 9. Siemiński (Ogniwo); 10. Manowski (Ogniwo).

DRUŻYNOWO

Ogniwo — Warszawa; 2. Włókniarz; 3. Kolejarz.

Przedzomski: Ogniwo — Szczecin wygrywa wyścig Gdańsk — Szczecin pod nazwą „Nad brzegiem polskiego Bałtyku”, zorganizowanego przez Zrzeszenie Okręgowe „Ogniwo — Gdańsk”.

W 10-tce najlepszych w Polsce: Wójcik, Siemiński, Olszewski, Kapiak, Napierała (wszyscy z Ogniwa — Warszawa).

LEKKOATLETYKA

Ogniwo — Warszawa zajmuje 3-cie miejsce w mistrzostwach Polski w lekkoatletyce mężczyzn.

Gluszcz: Ogniwo — Warszawa zdobywa maraton.

Widel: Ogniwo — Kraków został zdyskwalifikowany dożywotnio przez Zarząd Klubu, za niewłaściwe zachowanie na mistrzostwach Polski.

Defilada sportowców w czasie imprez sportowych na naszym III Zjeździe przed Min. Mijalem.

KAJAKARSTWO

Jeżowski i Maticka (Ogniwo — Poznań) najlepszymi reprezentantami Polski w meczu kajakowym Węgry — Polska 40,5 — 38,5.

TENIS

4-ry kluby tenisowe „Ogniwo” w I lidze tenisowej:

Ogniwo — Kraków, Ogniwo — Bielsko, Ogniwo — Szczecin, Ogniwo — Sopot, Ogniwo — Bielsko (organizatorem mistrzostw Polski).

Ogniwo — Sopot (organizatorem międzynarodowych mistrzostw Polski). Obydwa nasze kluby wczoraj zorganizowały wyżej wymienione imprezy, za co z tego miejsca przesyła podziękowanie Zarząd Główny Zrzeszenia Sportowego „Ogniwo”.

PIŁKA NOŻNA

Ogniwo — Wrocław i Ogniwo — Rzeszów mimo dużych szans na wejście do II ligi odpadły z dalszych rozgrywek.

Ogniwo — Kraków, po remisie z Wartą i Lechią zajmuje 3-cie miejsce w lidze. Ogniwo — Bytom po wygranej z Ruchem zajmuje ostatnie miejsce, jednak ma duże szanse na pozostanie w lidze.

Ogniwo — Tarnów, po remisie z Chełmkiem jest poważnie zagrożony w rozgrywkach o wejście do I ligi.

Ogniwo — Częstochowa po 2-ch przegranych meczach zajmuje 3-cie miejsce i zdaje się nie ma już żadnych szans do 1-go miejsca.

Ogniwo — Tarnowia obchodzi 30-lecie swej pracy w czasie od dn. 4 — 11.IX rb.

Udział w jubileuszu wezmą drużyny I ligi: Ogniwo — Kraków i Ogniwo — Polonia — Bytom oraz zespoły ludowe i inne kluby związkowe.

Ogniwo — Warszawa weźmie udział w mistrzostwach Polski **lucznictwa**.

TRAGICZNA ŚMIERĆ NA RINGU

Ciećwierz (Ogniwo — Wrocław) podczas zawodów bokserskich w Wałbrzychu otrzymał cios w żołądek i nieodzyskawszy przytomności zmarł w szpitalu.

Ciećwierz pochodził z Warszawy, liczył lat 28.

Został on odznaczony przez Zarząd Związku i klubu za godne reprezentowanie barwy Okręgu. Zmarły był przodownikiem pracy i cieszył się opinią wybitnego sportowca, kolegi i opiekuna młodzieży.

Cześć jego pamięci!

Z RÓŻNYCH STRON

„Ogniwo — Gniezno“ — Huragan 4 — 1.

Koło Nr 1 — Koło Nr 2, Poznań 6 — 4.

118 zawodników Z.K.S. „Ogniwo — Poznań“ odbyło próbę w trójboju. Wszyscy zawodnicy wykazali dobre przygotowanie, duży zapał i w niedalekiej przyszłości winni odegrać niepoślednią rolę w sporcie lekkoatletycznym.

Wysokie zwycięstwo tenisistów Sopotu — Ogniwu — Gwardia — Bydgoszcz 13 — 0.

WYŚCIGI KOLARSKIE W KIELCACH

W wyścigu Kielce — Chęciny — Morawica — Kielce na dystansie 50 km zwyciężył: 1. Więckowski, 2. Skorupski, 3. Olejarczyk — wszyscy „Ogniwo — Kielce“.

Z.K.S. Ogniwo — Sopot zdobywa puchar Prezydenta Sopotu. Zespół Sopotu zwyciężył w czwórmeczu piłkarskim, bijąc Z.Z.K. Kolejarsz 2 — 1 i w finale Związkowca 1 — 0.

Ogniwo — Gdańsk — Z.S. Gwardia — 2:4.

Ogniwo — Elbląg — M.I.R. — 1:4.

Ogniwo — Lebork — Z.Z.K. — 2:0.

PILKA RĘCZNA

Ogniwo — Gdańsk — Z.S. Unia — 2 — 1 (siatk.).

Ogniwo — Gdańsk — Z.S. Unia — 23 — 17 (kosz.).

Ogniwo — Lebork — Z.Z.K. — 2 — 1 (siatk.).

Wszystkie kluby zrzeszone w Z.S. Ogniwo biorą udział w akcji ze wsią. Na szczególne podkreślenie zasługuje Ogniwo — Kraków i Ogniwo — Bytom, które niezależnie od cotygodniowych wyjazdów na wieś przyjęły pod swoją opiekę kluby ludowe.

Wyniki Tour de Pologne**Klasyfikacja klubowa:**

1. miejsce Ogniwo — Warszawa,
4. miejsce Ogniwo II — Warszawa,
6. miejsce Ogniwo III — Warszawa.

Miejsce 2. — ZZK Polonia Warszawa, 3. — Ruch Chorzów, 5. — Gwardia Warszawa.

Klasyfikacja ogólna drużynowa:

1. Rumunia, 2. Włochy, 3. Polska, 9. Polonia Francuska.

Klasyfikacja indywidualna:

1. Locatelli — Włochy. 2) Niculescu — Rumunia.
3. Olsen — Dania. 7. Wójcik — Polska (Ogniwo).

Wyniki XII etapu Kielce — Warszawa:

1. Spalazzi — Wł., 2. Lemay — Fr., 3. Olsen — Dania, 7. Kapiak — Ogniwo, 10. Piegat — Ogniwo, 15. Rzeźnicki — „Związkowiec“, 20. Ogniwo: Wójcik, Siemiński, Napierała, Mich, Bukowski, Olszewski, Tuova.

Na 1.000 m przed stadionem w Warszawie wyścig prowadził Napierała z przewagą kilkudziesięciu metrów nad czołówką. „Tygrys“ miał wszelkie szanse ku temu, aby być pierwszym na mecie w stolicy, ale niestety, przy zjeździe na Górnośląskiej złamał widelec i tylko szczęściu zawdzięczać może Napierała, że uniknął katastrofy. Oto przykład „pecha“, który przez cały wyścig prześladował naszą drużynę.

Felieton**WRZEŚNIOWE ROZMYSLANIA**

Prasa i radio z racji dziesięciolecia rozpętania wojny przez hitleryzm — podaje wiele szczegółów i na owe czasy „dyplomatycznych tajemnic“.

Lecz nie tylko to odsłania nam kulisy i krótkofalowość naszej ówczesnej polityki. Zbyt dosadnie i nazbyt boleśnie dla uczuć narodowych mówią nam również o tym ostatnie procesy sądowe: Doboszyńskiego, „Grupy Cecylia“, nie mówiąc już o procesie jezuity Gurgacza i innych. Wierzyć się nie chce, że wbrew postawie narodu, wyczuwającego i zdającego sobie sprawę z wrogości i okrucieństwa faszystów niemieckiego — kłamał się z nim — że później znaleźli się również Polacy (proces grupy „Cecylia“), którzy wobec swoich braci, stosowali metody gestapowskie.

A społeczeństwo polskie we wrześniu 1939 r. oszłomione szybką klęską, gnane trwogą i gwałtownie rozsypane po całym kraju, zawiedzione — oglądało się za prawdziwie przyjacielską pomocą najbliższego, naturalnego i potężnego sąsiada Z. S. R. R.

Następnie lata okupacyjnych okrucieństw.

I przemiany w umysłach i nastawieniu politycznym.

I po strasznej zawierusze dni wrześniowych sprzed dziesięciu laty, również, jak dziś pięknej i pogodnej jesieni — budujemy podstawy Nowej Polski, odbudowujemy Warszawę i cały kraj.

Leczmy rany.

Lecz wrzesień, ów straszny wrzesień — nie może się powtórzyć.

Weszliśmy na inną, naturalną drogę polityki, mającej na celu pokój. Na drogę przyjaźni z narodami demokracji ludowej ze Związkiem Radzieckim na czele, z narodami, którzy, jak i my, pragną pokoju.

Budujemy dom, który się nazywa Polska, obok i wraz z sąsiadami przyjacielskimi i życzliwymi.

Budujemy dom — Polskę nie na drodze, przez którą przechodził kto chciał niszczyć go, gdy każde pokolenie zaczynać musiało społeczne życie od nowa.

Budujemy nasz dom — Polskę obok drogi, wśród przyjaciół, zdala od awanturniczej polityki, a właśnie w oparciu o naturalne i międzynarodowe proletariackie porozumienie, na gruncie sprawiedliwości społecznej, na fundamencie socjalizmu.

Dlatego i nam i naszym przyjaciołom z krajów demokracji ludowej i socjalizmu pokój jest potrzebny.

Dlatego serdecznie i szczerze zadokumentujemy to w Międzynarodowym Dniu Pokoju 2 października.

Tragedia wrześniowa dała nam ciężką lekcję historii.

I jeśli są tacy, którzy się niczego stąd nie nauczyli — to już się i niczego nie uczą.

Smakuje im krew ludzka i widok palących się miast i wsi.

Nie umieją odczuć radości z budowy nowego życia. Chorzy z urojenia.

Ty ciesz się życiem, odbudową i walcz o pokój.

J. Z.

JAK WYGLASZAĆ PRZEMÓWIENIA

Pokutuje u nas frazes — nieprzemysłany, jak każdy frazes — o „mówcach urodzonych“, którzy jedyne jakoby na mówców się nadają. Nie zaprzeczamy istnieniu talentów w dziedzinie wymowy, tak jak w każdej innej dziedzinie.

Ale po pierwsze, i talent musi się szkolić, jeśli nie ma się zmarnować, a po drugie, każdy z aktywistów, jeśli planowo, na podstawie odpowiednich fachowych źródeł popracuje, może zdobyć niezbędną dlań sztukę wymowy, sztukę wygłaszania przemówień oraz odczytów popularnych.

Nie mówimy już oczywiście, jako o podstawie samej przez się zrozumiałej, odpowiedniej wiedzy, którą chcemy innym przekazać i która przede wszystkim upoważnia nas do przemawiania do mas.

Ale jak przemawiać, jak wyszkolić się, skąd zaczerpnąć fachowych, niezbędnych, technicznych wskazówek?

Polecamy świetną, bo fachową, a bardzo zwięzłą, popularną i praktyczną broszurkę pod tytułem „**Jak układać i wygłaszać przemówienia**“.

Nakładem „Książki“, 1945 r., str. 49,

której autorem jest **Adam Schaff, czołowy teoretyk i pedagog marksistowski.**

Jest to tekst wykładu, wygłoszonego w Centralnej Szkole P.P.R. Szczupła objętościowo broszurka, podaje masę, niezbędnych, praktycznych wskazówek.

Podzielona jest planowo na sześć części:

1. przygotowanie przemówienia (zbieranie materiału, na przykładach przedstawianych plan mały, tj. opracowanie zasadniczych myśli i plan rozwinięty, który jest opracowaniem i przygotowaniem ostatecznym.

2. Treść przemówienia (budowa przemówienia, tj. jego wstęp, treść właściwa i zakończenie, rozplanowanie materiału w czasie.

3. Forma przemówienia.

4. Technika przemówienia.

5. Technika mówienia.

6. Taktyka przemówienia.

Kolejno polecamy pracę

adw. Tadeusza Gouta: Sztuka wymowy.

Część pierwsza. Technika publicznego przemawiania (Trzaska, Evert i Michalski, Warszawa, str. 62).

Jak przemawiać (Poradnik Pracownika Społecznego, Warszawa 1947 r., str. 38).

Wreszcie — zagadnienie odczytów. Jest to forma pracy oświatowej, szeroko stosowana, zwłaszcza w okresach reform społecznych.

Znajduje ona zastosowanie nie tylko w tzw. w wielkiej polityce, a więc w sprawach ważnych dla całego narodu, ale również i w sprawach lokalnych np. w świetlicach, klubach robotniczych, organizacjach spółdzielczych, różnego rodzaju kursach, w szkole, słowem, wszędzie tam, gdzie jest twórczy ruch, gdzie jest działanie społeczne, gospodarcze, polityczne i-kulturalne.

Dobry, wartościowy odczyt zależy w dużej mierze od umiejętności zorganizowania opracowania i wygłoszenia.

Polecamy świeżo wydaną, fachową, a żywo i popularnie napisaną książkę:

Marian Bronisław Godecki. Odczyty popularne dla dorosłych. Organizowanie, opracowywanie i wygłaszanie. Wydanie III. Przejrzał i uzupełnił Henryk Dzienisiewicz (Spółdzielnia „Światowid“, Warszawa 1945, str. 142).

Odda ona duże, praktyczne usługi wszystkim organizującym lub wygłaszającym odczyty, referaty,

wykłady, a także urządzającym obchody, wieczory i uroczystości.

Mając, wskazaną powyższą, fachową literaturę, nie pozostaje nic innego, aktywistom politycznym i kulturalnym, jak stopniowo, posiąć niezbędną umiejętność w wygłaszaniu przemówień i odczytów i nie improwizować, lecz stopniowo cierpliwie wyszkolić się w odpowiedniej technice, która jest częścią nauki nowej, ważnej i o fundamentalnym znaczeniu społecznym — techniki pracy umysłowej.

M. Poz.

Z KSIĄŻEK NADESLANYCH

Prawo o aktach stanu cywilnego dr J. Litwina, nakładem Spółdz. Wyd. „Prawo“, Łódź, Piotrkowska 151. Stron 520. Cena zł 2000.—.

Pracę tę Min. Adm. Publ. zaleca do użytku służbowego urzędów stanu cywilnego i władz nadzorczych nad tymi urzędami (Dz. U. Nr 31).

Wydawnictwo zawiera odnośne ustawodawstwo, komentarze wraz z orzecznictwem Sądu Najw. i okólnikami władz naczelnych, przepisy, dekrety, wzory aktów.

Jest to dotychczas jedyne i wyczerpujące z tego zakresu dzieło — a osoba autora, mającego za sobą wiele innych prac drukowanych daje gwarancję gruntowności opracowania. Wydawnictwo potrzebne w każdym urzędzie stanu cywilnego.

Zamawiać: Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu, Warszawa, Dobra 28.

PODATKI I OPŁATY W M. ST. WARSZAWIE

Nakładem Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie ukazało się wydawnictwo „Podatki i opłaty w m. st. Warszawie“ w opracowaniu Eugeniusza Sautera i Aleksandra Zawadzkiego. Poza tekstami ustaw i dekretów oraz rozporządzeń wykonawczych, odnoszących się do podatków oraz tekstami statutów opłat administracyjnych i opłat za korzystanie z zakładów i urządzeń dobra publicznego, wydawnictwo podaje również okólniki i orzeczenia ministerstw oraz orzeczenia N. T. A., stanowiące wykładnię przepisów podatkowych.

Wydawnictwo podaje stan prawny na dz. 30 czerwca 1949 r. i jako zbiór wszystkich przepisów, odnoszących się do zagadnienia podatków i opłat samorządowych, stanowi cenną pomoc dla pracowników aparatu podatkowego związków samorządowych. A przez swe ujęcie jest cennym wkładem w ubogą literaturę finansów komunalnych.

Wydawnictwo uzupełnione zostało krótkim zarysem historycznym i charakterystyką danin samorządowych.

Wydawnictwo to zawierające ponad 700 stron druku jest do nabycia w Wydziale Finansowym Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie. Cena zł 2.000.

Przegląd Ustawodawstwa

Zaopatrzenie emerytalne funkcjonariuszów państwowych.

(Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304)

Ustawa z dnia 1.VII.1949 r. wprowadza szereg zmian do obowiązujących dotychczas przepisów w sprawie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych, ustalając w szczególności na nowych zasadach wypłatę pensji wdowich oraz zasiłków. Ustawa upoważnia Radę Ministrów do normowania zasad zaszeregowania emerytowanych funkcjonariuszów państwowych do odpowiednich grup uposażenia, wysokości ich zaopatrzenia emerytalnego i zasiłków oraz weryfikacji praw emerytalnych.

Najem lokali

(Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 313)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21.VI.1949 roku rozszerza dotychczasową listę zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniczej z uwzględnieniem szczególnych potrzeb Ziem Odzyskanych, tudzież niektórych zawodów, mających szczególne znaczenie dla niektórych dziedzin życia społecznego i gospodarczego w Państwie.

Wysokość zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych

(Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 314)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20.VII.1949 r., wykonując delegację otrzymaną w ustawie z dnia 1.VII.1949 r. o zmianie niektórych przepisów emerytalnych dla funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) określa wysokość ich zaopatrzenia emerytalnego, tudzież zasiłków z równoczesnym ustaleniem dolnej i górnej granicy wypłat z tego tytułu. Omawiane przepisy mogą mieć znaczenie dla związków samorządowych i ich emerytowanych pracowników w tych wszystkich wypadkach, kiedy ich prawa emerytalne i zasady zaopatrzenia emerytalnego zostały oparte na analogii z funkcjonariuszami państwowymi.

Zaszeregowanie emerytowanych funkcjonariuszów państwowych

(Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 315)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20.VII.1949 r. normuje, na podstawie delegacji ustawy z dnia 1.VII.1949 r. o zmianie niektórych przepisów emerytalnych dla funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304), zasady i tryb postępowania w zakresie zaszeregowania emerytowanych funkcjonariuszów państwowych.

Wykorzystanie sieci telegraficznej kolejowej dla potrzeb ogólnych.

(Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 317)

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21.IV.1949 r. dopuszcza użycie sieci telegraficznej kolejowej do celów publicznej służby telegraficznej i ustala zasady, według których ta „pomocnicza służba telegraficzna” może być wykorzystana i wykonywana.

Zmiana ordynacji pocztowej

(Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 319)

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21.VI.1949 r. normuje sprawę pokwitowań na uiszczone opłaty pocztowe za przesyłki listowe i na nabyte znaczki pocztowe oraz zasady wykonywania przez urzędy pocztowe poruczonego im inkasa należności.

Zaciąganie nowych i wysokość nieumorzonych zobowiązań pieniężnych.

(Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 332)

Dekret z dnia 27.VII.1949 r. wyklucza możliwość zaciągania zobowiązań pieniężnych, płatnych na obszarze Państwa, w innej walucie, aniżeli polskiej, poza wymienionymi tam wyjątkami oraz ustala zasady określania wysokości należności z nieumorzonych dotychczas zobowiązań pieniężnych i należności niespłaconych, ale ustalonych wyrokiem lub ugodą sądową.

Wolność sumienia i wyznania.

(Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 334)

Dekret z dnia 5.VIII.1949 r. wprowadza gwarancje dla wszystkich obywateli, wolność sumienia i wyznania oraz ustala sankcje karne za naruszenie i nadużywanie tej wolności w jakimkolwiek kierunku.

Państwowy arbitraż gospodarczy.

(Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 340)

Dekret z dnia 5.VIII.1949 r. tworzy państwowe komisje arbitrażowe i ustala ich organizację, skład i tryb postępowania arbitrażowego. Celem, którym dekret kierował się w utworzeniu tych komisji, było zapewnienie dyscypliny wykonania narodowych planów gospodarczych, oraz przestrzegania i ugruntowania zasad rozrachunku gospodarczego, tudzież zabezpieczenie wykonania umów. Zadaniem komisji arbitrażowych jest rozpoznawanie sporów o prawa majątkowe w gospodarczym sektorze publicznym oraz między instytucjami tego sektora, a władzami państwowymi i samorządowymi.

Międzynarodowa solidarność

klasy pracującej

gwarancją pokoju

Porady i Odpowiedzi

	128
Kuźniar Stanisław — Jarosław.	
	129
Ambroziak Edward — Gmina Dobry.	
	130
Hławiczka Jan — Cieszyn.	
	131
Góral Piotr — Kuryłówka.	
	132
Unierzyski Edward — Sandomierz.	
	133
Gerard Pala — Murcki pow. Pszczyna.	
	134
Manterys Adolf — Miechów.	
	135
Zarząd Gminy — Zwierzyniec.	
	136
Kozuba Stanisław — Piotrkowice.	
	137
Zarząd Gminy — Czarnowasy.	
	138
Pawłowski Ludomir — Świeradów - Zdrój.	
	139
Maniewska Jadwiga — Świnice.	
	140
Warakomski Franciszek — Niemodlin.	
	141
Pawlaczyk Jan — Nowy Tomyśl.	
	142
Zarząd Gminy — Stryszawa.	
	143
Kulawiek Franciszek — Radom.	
	144
Kalinowska Krystyna — Szczecinek.	
	145
Oddział Zw. Zaw. Prac. Som. — Międzyrzecz.	
	146
Kraszewski Roman — Nieszawa.	
	147
Zarząd Gminy — Czekanów.	
	148
Opacki Władysław — Staszów.	
	149
Makowski Wacław — Jabłowo - Pałuckie.	
	150
Lange Stanisław — Września.	
	151
Wydział Powiatowy — Szczecin.	
	152
Jan Gdaniec — Tolmicko.	
	153
Zarząd Miejski — Wieliczka.	
	154
Kępa Czesław — Gdynia - Orłowo.	
	155
Zarząd Gminy — Dobrzeczn.	
	156
Zarząd Gminy — Siedlce.	
	157
Zarząd Miejski — Nowy Tomyśl.	
	158
Jabczyński — Frank p. Kaliska.	
	159
Zarząd Miejski — Prabuty.	
	160
Mazurski Br. — Golczewo.	
	161
Ratajczyk W. — Wolsztyn.	
	162
Kędzia W. — Żarów.	
	163
Makarewicz J. — Wisznice.	

	164
Grycmanowa W. — Doruchów.	
	165
Łabentowicz Cz. — Łowicz.	
	166
Pracownicy Zarządu Gminy — Talki.	
	167
Rada Zakładowa Z.E.O.M. — Elbląg.	
	168
Powiatowa Rada Zw. Zaw. — Włoszczowa.	
	169
Martynowski W. — Opatów.	
	170
Zarząd Gminy — Poczesna.	
	171
Zarząd Gminy — Krowiarki.	
	172
Zarząd Gminy — Chojnice.	
	173
Mikołajczyk Fr. — Suchań.	
	174
Markiewicz J. — Wieluń.	
	175
Sojka St. — Zabrze.	
	176
Zarząd Gminy — Psary.	
	177
Zarząd Gminy — Barcino.	
	178
Wierzbicki R. — Łuków.	
	179
Szweda Bronisław — Zarząd Gminy w Rudnie.	
	180
Kulczycki St. — Czernina.	
	181
Madziara A. — Krzęcin.	

Z BRAKU MIEJSCA ODPOWIADAMY LISTOWNIE

Ponieważ zapytania dotyczą spraw zawodowych, a odpowiedzi ułatwiają pracę — zamierzamy „Porady prawne“ wydać w broszurze w grudniu br.

Dla orientacji co do wysokości nakładu prosimy zgłaszać niezobowiązujące zamówienia.

Jesteśmy przeświadczeni, że porady dotyczące wszystkich bodaj gałęzi pracy w samorządzie, zgrupowane i zaktualizowane, będą wydawnictwem potrzebnym i bardzo pomocnym w pracy poszczególnych działaczy, pracowników i zw. samorz.

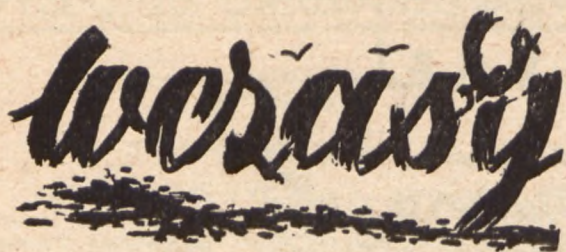
CZYTELNIA SAMORZĄDOWA W NOWYM LOKALU

Dobrze znana czytelnikom naszego pisma CZYTELNIA SAMORZĄDOWA przeniosła się z gmachu naszego Związku do nowego, obszernego lokalu:

AL. SIKORSKIEGO 28, naprzeciw B.G.K.,
I piętro.

Czytelnia Samorządowa książek i pism spełnia równocześnie funkcje PORADNI SAMOKSZTAŁCENIOWEJ.

W dalszym ciągu polecamy gorąco korzystanie z Czytelni Samorządowej wszystkim członkom naszego Związku.

List z wczasów

Wróciłem właśnie z wczasów, które spędziłem w przepięknej, podgórskiej okolicy w Przesiece k. Jeleniej Góry. Chciałbym tą drogą złożyć podziękowanie Dyrekcji Jeleniogórskiej F. W. P. oraz Kierownictwu Ośrodka rozdzielczego w Przesiece za prawdziwie koleżeński stosunek do wczasowiczów. Nie słyzałem żadnych narzekania. A wczasowiczom trudno przecież dogodzić! Jednemu zadaleko do pensjonatu, drugiemu za blisko od dworca, innemu brak rozrywek, drugiemu rozrywki nie dają spać itd. Normalne ludzkie narzekania.

W pensjonacie „Olimpia“ dokąd zostałem skierowany, czułem się jak w domu. Spokój, czysto, znakomita obsługa i smaczne, zupełnie wystarczające pożywienie.

Miłą niespodziankę zrobił nam zespół „Czytelnika“, który w pięknej świetlicy pensjonatu wystąpił z deklamacjami i śpiewem. Przepelniona sala (publiczność z kilku domów wypoczynkowych) szczerze oklaskiwała wykonawców.

Przekonałem się również, że świat pracy całkowicie się zespala i świetnie się bawi, mimo różnych zawodów i stanowisk.

Umożliwienie szerokim rzeszom pracowniczym takiego właśnie odpoczynku, o którym, przy innym ustroju 90% pracowników mogło tylko marzyć; jest wielką zdobyczą klasy pracującej. Naprawdę po 14 dniach człowiek nabiera nowych sił i chęci do pracy.

Pozostają miłe wspomnienia pięknie zalesionych gór, serpentyn, potoków górskich, pięknych zespołowych wieczornych spacerów ze śpiewem na ustach, w czasie którym człowiek zapomina, że ma już ...dzieści kilka lat, maszeruje wesoło z młodzieżą i na całe gardło drze się, śpiewając.

I kiedy się pomyśli, że echo roznosi słowa polskiej piosenki po górach naszych przastarych ziem — krok staje się twardy, głowa w górę i jest się dumnym, że należymy do społeczeństwa, które potrafiło wiele, wiele zorganizować dla szerokich rzesz ludzi pracy.

T. R. 1

Jedź na wczas

JESIENNE

Każdy Oddział da Ci skierowanie

Akcja socjalna w Szczecinie

Okręgowa Komisja Akcji Socjalnej Pracowników Państwowych i Samorządowych przy O.R.Z.Z. w Szczecinie, wykazała się poważną działalnością w zakresie akcji kolonijnej dla dzieci pracowników, zrzeszonych w 6 związkach zawodowych (państwowych, samorządowców, służby zdrowia, nauczycielstwa, sędowców oraz finansowców).

Na zorganizowanych koloniach letnich w Kołobrzegu Ustroniu koło Szczecina i w innych miejscowo-

ściach, znalazło wypoczynek około 3.500 dzieci. Poza koloniami wypoczynkowymi O.K.A.S. w Szczecinie zorganizowała kolonie lecznicze dla dzieci. Kolonie te dzielą się na dwa typy: prewentoria i leczenia zdrowego. Z kolonii leczniczych korzystało 191 dzieci, które wyjechały na trzymiesięczne turnusy do Zakopanego, Rabki, Długopola, Czarnowa - Zdroju, Cieclocinka i innych miejscowości leczniczych. Wszystkie dzieci korzystały z opieki lekarskiej i pielęgniarskiej oraz z bardzo obfitego i zdrowego pożywienia. Cała tegoroczna akcja kolonijna dla dzieci O.K.A.S. Szczecińskiego — kosztowała 26 milionów złotych. Na kolonii w Kołobrzegu dzieci utworzyły samorząd kolonijny, który kierownictwu i wychowawcom był dużą pomocą.

Na tej samej kolonii założono sklepik spółdzielczy, prowadzony przez dzieci, który zaopatrywał małych konsumentów w mydła, pastę, zeszyty, papeterię, słodycze itp. Z własnej inicjatywy dzieci odbudowały boisko sportowe i uporządkowały groby żołnierzy polskich i radzieckich, poległych przy wyzwoleniu Kołobrzega, usuwając około 20 ton gruzu.

Zorganizowane zespoły artystyczne brały udział w akademiach i popisach. Kino oświatowe dało 22 przedstawienia, a mali sportowcy zorganizowali własny klub, którego członkowie brali udział w Sztafecie - Gigancie i rozegrali szereg meczów piłki nożnej z zespołami sportowymi innych kolonii.

Pośrednictwo Pracy

95.

Zarząd Gminny w Kisielicach powiat Susz województwo Olsztyn

ogłasza konkurs na stanowiska:

1. RACHMISTRZA ZARZĄDU GMINNEGO z uposażeniem w/g VIII grupy + dodatek służbowy w/g stawki c.
2. WOJSKOWEGO REFERENTA MELDUNKOWEGO z uposażeniem w/g X — IX grupy.

Od kandydatów wymagana jest praktyka samorządowa. Kisielice są byłym miastem — wymagane mieszkania zapewnione.

Podania wraz z życiorysem i odpisami świadectw należy składać do Zarządu Gminnego w Kisielicach.

Wójt Gminy

w/z

(—) Wentowski Józef
sekretarz

96.

B. INSPEKTOR SAMORZĄDOWY I SEKRETARZ WYDZIAŁU POWIATOWEGO

z 20-letnią praktyką w pracy samorządowej, poszukuje posady w pobliżu Warszawy.

Oferty proszę nadsyłać:

pod S. G.

97.

Wydział Powiatowy w Kołobrzegu woj. szczecińskiego, ogłasza konkurs na stanowisko:

- 1) TECHNIKA DRÓG POWIATOWYCH — uposażenie w/g VII grupy plus ryczałt rozjazdowy.
- 2) 2 OGLĄDACZY MIĘSA — uposażenie w/g IX grupy plus ryczałt rozjazdowy.

Mieszkanie na miejscu zapewnione.

Przewodniczący Wydz. Pow.
(Waśkowski Bolesław)
Wicestarosta

98.

Zarząd Miejski Zakłady Wodociągowo-Kanalizacyjne w Bielawie Województwo Wrocław poszukuje od zaraz.

SAMODZIELNEGO KSIĘGOWEGO

obeznanego z planem jednolitych kont i bilansowaniem

Pobory w/g VII — VI grupy uposażenia plus dodatki unormowane okólnikiem Nr 47 z dnia 24.V.49 r. Dziennik Urzędowy M. A. P. Nr 24 względnie umowa. Mieszkanie zapewnione.

Podania kierować pod powyższym adresem. —

Burmistrz

(—) **St. Rzepkowski**

99.

Wydział Powiatowy w Lesznie, ogłasza konkurs na stanowisko

PODINSPEKTORA ZAMORZĄDU GMINNEGO

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie służbowe według grupy VIII. — VII.

Podania z życiorysem i świadectwami pracy należy kierować do Wydziału Powiatowego w Lesznie.

Reflektuje się na pierwszorzędną siłę.

Starosta Powiatowy

(—) **E. Bunikiewicz**

100.

Zarząd Gminny w Świeciu n/Osą pow. Grudziądz woj Pomorskie

ogłasza konkurs na stanowisko

SEKRETARZA GMINY

uposażenie w/g VII stopnia służbowego wraz z dodatkami. Mieszkanie zapewnione (światło elektryczne).

Oferty z życiorysem i odpisami świadectw należy kierować do Zarządu Gminnego w Świeciu n/Osą poczta Świecie. Stanowisko do objęcia od zaraz.

Wójt Gminy

Zajączkowski Bolesław

101.

Zarząd Miejski w Sęszewie pow. poznański ogłasza konkurs na stanowisko

KASJERA

z uposażenia w/g grupy IX.

Podania wraz z życiorysami i odpisami świadectw z poprzedniej pracy należy nadsyłać do Zarządu Miejskiego.

Posada do objęcia od zaraz.

Burmistrz

(Weychan J.)

Wiceburmistrz

102

Zarząd Miejski w Górowie-Ilaweckim, powiat ilawecki, woj. olsztyński,

ogłasza konkurs na następujące stanowiska. —

1) **SEKRETARZA ZARZ. MIEJSK.**

uposażenie w/g VII grupy plus dod. służb.

2) **KIEROWNIKA ZARZ. NIERUCH.**

uposażenie w/g VII grupy.

3) **RACHMISTRZA ZARZ. NIERUCH.**

ze znajomością rachunkowości przebitkowej, uposażenie w/g grupy IX — VIII.

4) **POBORCY-INKASENTA**

ze znajomością pracy samorządowej — uposażenie w/g grupy IX — X.

5) **KANCELISTKI-MASZYNISTKI**

uposażenie w/g IX grupy.

6) **REFERENTA DZIAŁU GOSPODARCZEGO**

ze znajomością pracy samorząd. — uposażenie w/g IX grupy.

7. 2 **KANCELISTÓW (referentów)**

uposażenie w/g grupy X — XI.

Reflektuje się na siły pierwszorzędne.

Podania wraz z życiorysem, odpisami świadectw szkolnych i służbowych składać do Zarządu Miejskiego w Górowie-Ilaweckim.

Posady powyższe do objęcia od zaraz.

Podania nie uwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.

Piękna, zdrowotna i letniskowa okolica. Dogodna

komunikacja autobusowa bezpośrednio do miasta wojewódzkiego Olsztyna.

Mieszkania na miejscu zapewnione.

Burmistrz

(—) **T. Skowroński**

103.

Zarząd Miejski w Nowym Sączu ogłasza konkurs na stanowisko:

1) **INŻYNIERA DROGOWEGO**

2) **TECHNIKA DROGOWEGO.**

Do podania dołączyć należy:

ad 1) dyplom ukończenia studjów i życiorys.

ad 2) odpis dyplomu ukończenia szkoły średniej technicznej i życiorys.

Uposażenie do jednego i drugiego stanowiska uregulowane będzie w myśl tabeli zawartej w Dz. U. R. P. Nr 14 z dnia 27/3. 1949 r. —

p. o. Prezydenta miasta:

(**A. Górka**)

Wiceprezydent

104

Zarząd Gminny w Szymanowie pow. Sochaczew, woj. warszawskie poszukuje:

1. **REFERENTA ADMINISTRACJI GMINNEJ**

uposażenie w/g grupy X

2. **ZASTĘPCY SEKRETARZA**

uposażenie w/g grupy IX wzgl. VIII

Podania wraz z własnoręcznie napisanymi życiorysami i opisami świadectw należy składać do Zarządu Gminnego w terminie do dnia 15 września 1949 roku.

Od zastępcy sekretarza wymagana jest dłuższa praktyka samorządowa, znajomość spraw wojskowych i byłoby pożądane rachunkowości buchalterii.

Wójt gminy:

Jan Rutkowski

105

INTENDENT SZPITALA

Młody energiczny bez nałogów z praktyką i wykształceniem odpowiada tym stanowiskom, przyjmie pracę w Szpitalu (bez różnicy w jakiej miejscowości), lub senatorium.

Zgłoszenia pod L.

106.

Wydział Powiatowy w Skierniewicach poszukuje dla gmin wiejskich:

1-go **SEKRETARZA GMINY WIEJSKIEJ,**

5-u **REFERENTÓW PODATKOWYCH,**

1-go **RACHMISTRZA,**

1-go **REFERENTA WOJSKOWEGO.**

Uposażenie w/g grup, przewidzianych dla pracowników samorządowych od IX do VII w zależności od kwalifikacji, plus ewentualnie dodatek służbowy.

Reflektuje się tylko na siły wykwalifikowane w powyższych działach pracy.

Podania wraz z życiorysami i odpisami świadectw dotychczasowej pracy należy składać do Wydziału Powiatowego w Skierniewicach.

Posady do objęcia od zaraz.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta Powiatowy

J. Trojanowski

107

Wydział Powiatowy w Szczecinie

ogłasza konkurs na objęcie stanowisko

SEKRETARZA WYDZIAŁU POWIATOWEGO

Do stanowiska przywiązane jest uposażenie w/g VI wzgl. VII grupy uposażenia, zależnie od kwalifikacji, plus dodatek funkcyjny i morski.

Zgłoszenia wraz z życiorysem, odpisami świadectw i dokumentów należy nadesłać do Wydziału Powiatowego w Szczecinie, Al. Wojska Polskiego 1.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

J. Mozolewski

Starosta Powiatowy

W cieniu pokrzywy

„Mało z tym...“

LIST OTWARTY

Do
Naczelnego Dyrektora Polskiego Radia

albo

Do
Dyrektora Finansowego P. R.

albo

już nie wiem do kogo,
ale ktoś coś zdecydować musi — a przynajmniej
wiedzieć o biurokracymie w Polskim Radiu.

Pożyczyłem sobie aparat radiowy, na próbę — na
3 miesiące. Nie odpowiadał mi i po tym czasie zwróci-
łem go właścicielowi. Na okres próby formalnie
zgłosiłem i zarejestrowałem. Wnosiłem też opłaty. Gdy
aparat zwróciłem — doniosłem o tym właściwemu
urzędowi pisemnie. Lecz nakazy do opłaty abona-
mentu przychodziły. Coś raz, czy dwa razy jeszcze za-
płaciłem, myśląc, że jeszcze w kolejności nie odnoto-
wano w mej kartotece.

Po paru miesiącach interweniowałem. I dowie-
działem się, że „wymeldowanie“ aparatu musi być
dokonane na specjalnym druczku.

Dlaczego? Dlaczego nie wystarczy pisemne zgło-
szenie?

Dlaczego trzeba chodzić specjalnie po „wymeldun-
kowy“ dla aparatu arkusz? Dlaczego nie uprościć?

Przecież odnotowuje się raz — i odkłada się taki
papierek na amen.

Przecież to nie pergaminowy dokument.

Tak trwa kilka miesięcy, oni przysyłają nakazy
zapłaty — ja uważam, że nie jestem nie winien.

Lecz wreszcie nabyłem aparat radiowy nowy i na
stałe. Oczywiście przepisowo i terminowo zgłosiłem.
Reguluję opłaty w miarę możliwości, chociaż, wydawało
mi się, że coś za często przychodzi. A ponieważ tak
się jakoś u mnie składa, że się ciągle spieszę, że na
swoje sprawy nie mam zbyt wiele czasu — nie zba-
dałem przyczyny nadyłania częstych nakazów... aż
nie było mnie w domu przez dłuższy okres czasu. Po
powrocie zastałem wetkniętą w drzwi koresponden-
cję... Okazało się, że to nakazy płatności radia — dwa
za maj, dwa za czerwiec, dwa za lipiec.

I nie płacę teraz wcale, bo nie wiem — za który
opłacić, za ten, którego nie mam — a jeśli nawet to
przez jaki czas...

Myślą już chwilami wyrzec się i tego drugiego, by
mnie ten biurokracym P. R. nie denerwował (a my-
ślałem, że to całkowicie nowoczesna instytucja i no-
woczesne formy pracy).

Zwróciłem się o pomoc do S.K.R.K., by w ramach
swych „Niedzielných Radiowych Dzwonków Jana

z Oleju“, czy swoich rozpaczliwych S.O.S. — radio-
wych coś pomógł — i też nic...

Co na to Tow. Dyrektor Naczelny i Finansowy —
może za zwrócenie Im uwagi na te niedociągnięcia
przydzielą trzeci aparat — a ja się tego drugiego
wyzbędę wraz z kłopotami i zacznę radiowe życie
spokojnie i od nowa.

Bardzo Ich proszę.

JEZ

P. S. Moje konta, mojego skromnego aparatu i ra-
diowych kłopotów są: Nr 856930 i Nr 1202656, do
wyboru. Właściwie nie do wyboru, bo na jednym
koncie mam zniżkę w opłacie, jako człowiek pra-
cy, na drugim zaś zniżki tej nie mam, mimo, że
w tym czasie i miejscu pracuję.

Jeszcze jedno P. S.

By być wobec P. R. całkowicie lojalnym, posłałem
Im opis tego listu (dla ułatwienia ew. odpowiedzi
podałem numer mego telefonu).

Po ilku dniach w telefonie: Tu P. R. i zapytania:
Pan pisał, czy chodzi o interwencję?

Ja:

Wzruszony i uradowany, że jednak, coś się tam
robi, niewinnie zapytuję, (co każdy by uczynił) kto
mówi?

W telefonie: Małozłym.

Niewiem czy to nazwisko. Jeśli tak — to w po-
rządku. Jeśli nie — to znów nie wiem, czy „małoz-
łym“ pisze się razem czy oddzielnie, czy też miało to
znaczyć: „mniejsza o to“. Tu już trzeba prosić o wy-
jaśnienie prof. Doroszewskiego. Lecz znów, kto to
ma zrobić, ja — „małozłym“ nie używam, Radio zaś
nie powinno. Wpadłem w drugi kłopot radiowy.

Brajuke trzeciego i ostatniego tj. zlicytowania
mnie.

Radio zamknąłem. Drzwi zamknąłem. Rzadko
i ukrądkiem wpadam do domu — sekwestratora jesz-
cze nie było (na interwencję więc jeszcze czas), lecz
w drzwiach mam znów dwa nakazy radiowe za sier-
pień i dziś znów już dwa na wrzesień.

Wyjeżdżam na głuchą prowincję.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Al. Jerozolimskie 51. Skr. p. 345.

Redaktor przyjmuje: środy, czwartki i piątki godz. 9—10. Sekretariat czynny codziennie od 9—14.

Tel. 33-640 lub 80-021, wewn. 92.

Komitet Redakcyjny

Wydawca: Związek Zaw. Pracown. Samorz. Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej R. P.

Prenumerata kwartalna zł 30.—. Cena numeru zł 10.—. Konto P. K. O. I 1526. Kono K. K. O. m. st. W-wy 127.

Drukarnia Spółdzielni Wydawniczej „Pręsa Demokratyczna“, Warszawa, ul. Sniadeckich 16. B-84104